HALKIN SESİ

18 EKİM 1977
4 LİRA

131

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

Elazığ'da polis zulmüne son!

MC İKTİDARININ VALİSİ VE EMNİYET MÜDÜRÜ İSE, BU ZULÜM MAKİNASININ BAŞINDADIR. BU HALK DÜŞMANLARI, ASTIKLARI ASTIK KESTİKLERİ KESTİK, HALKA ZULMETMEKTEDİRLER.

YARALANANLAR ARASINDA NEDEN BU KADAR KADIN VAR? ÇÜNKÜ GÜNDÜZ VAKTİ EVLERDE ÇOĞUNLUKLA KADINLAR BULUNUYORDU. FEVZİ ÇAKMAK MAHALLESİNİN KADINLARI SALDIRGANLARA KARŞI YİĞİTÇE DİRENDİLER.

Yazısı 4. sayfada

TUNCELİ

Meşeyolu'nda düğün

Köyümüzde geçenlerde bir arkadaşımızın düğünü oldu. Düğünde devrimci marşları ve türküleri söyledik. Daha sonra Halkın Sesi için bağış topladık. Topladığımız 280 lirayı dergimize gönderiyoruz.

Meşeyolu Köyünden
Devrimciler

ARTVİN

Artvin'de Halkın Durumu

Artvin, Anadolumuzun Kuzey Doğu Rus sınırında dağlık, bayırlık bir arazide kurulmuştur. Her tarafı yemyeşil ormanlarla çevrilidir. Dağların eteklerinden ve derelerden akan sular Çoruh nehrini meydana getirmektedir. Çoruh Rusya sınırını geçerek Batum'dan Karadeniz'e dökülmektedir.

İlimizde iki büyük fabrika vardır. Murgul maden ocaklarında binlerce işçi çalışmaktadır. Ruslar bu işletmeye ortaktırlar ve madenlerimizi burada da sömürmeye devam etmektedirler. Gene Rusların yaptırdığı kontrplak fabrikasında da pek çok işçi çalışmaktadır. Her iki işletmede de işçiler ağır baskı ve sömürü altında çalıştırılmaktadırlar.

Artvin'de genel olarak küçük üretim yaygındır. Köylerde elektrik, yol, su yoktur. Köylüler zor şartlarda çalışmakta, çoğunluğu ailelerinin yiyeceğini bile karşılayamamaktadırlar. Artvin'e ve kazalarına yerleşmiş olan bir avuç tefeci tüccar köylülerin kanını emmektedir.

Artvin gerici iktidarlar tarafından ormanlarıyla da sömürü kaynağı haline getirilmiştir. Devlet buralardaki ormanlardan yılda elli milyona yakın gelir sağladığı halde ormanlardan köylülerin yararlanması için hiç bir şey yapılmamıştır.

Bu ağır sömürü koşulları Artvin halkını da siyasetle ilgilenmeye sevketmiştir. Faşist MC iktidarına karşı tepki büyümektedir. Ancak bazı maceracıların ve oportünistlerin halktan kopuk eylem çizgileri faşistlere yardımcı oluyor. Özellikle Şavşat'ta maceracıların bu tutumları bize zarar verdi. Ancak devrimcilerin mücadelesi sonucu oportünizm ve maceracılık gerilemektedir.

Şavşat'tan bir gurup devrimci.

TRABZON

Kolcu Hasan'ın Zorbalığı

Trabzon halkının Ziganoy diye tanıdığı, yeni ismi Çağlayan olan nahiyenin halkından bir devrimciyim. Ziganoy deyince akla, halkımıza zulmeden Kolcu Hasan diye bir zorba gelir. Trabzon'un topraklarının çoğunu elinde tutan bu ağanın esas adı Hasan Emral'dır. Kendisi önceleri Trabzon şehir merkezinde halka zulmederek zorbalığını sürdürürken daha sonra Ziganoy'a Belediye Başkanı olmuştur. Bu belediyeye bağlı 18 muhtarlık vardır. Buralarda toplam 2 bin kadar hane vardır. Kolcu Hasan jandarma ve polise dayanarak halka zorbalık yapmaktadır.

Kolcu Hasan köylüleri topraklarından kovarak bu topraklara zorla el koymuştur. Şimdi köylüleri buralarda bedava çalıştırmaktadır. Belediye adına aldığı tarım aletlerini başka yerlere satarak vurgunculuk yapmaktadır. Kendisine karşı gelenleri ise öldürtmektedir.

Bu baskılarıyla halkın büyük çoğunluğunun nefretini toplamıştır. Tarihte halka zulmedenler nasıl halktan kendilerini kurtaramamışlarsa, Kolcu Hasan'ın sonu böyle olacaktır.

Ne Amerika Ne Rusya Bağımsız Türkiye!

Çağlayan Nahiyesinden
bir devrimci

MUĞLA

Köyceğiz orman işletmesinde ağır sömürü şartları

Muğla, Köyceğiz yöresindeki orman işletmesinde işçiler sendikasız olarak ağır sömürü şartlarında çalışıyorlar.

Hiçbir can güvenlikleri ve iş garantileri yoktur.

Orman Yasasına göre ağacı kestikten sonra depoya getirinceye kadar sarfedilen emek karşılığında metre hesabına göre yüzde otuz ücret verilmesi gerekiyor. İşler eksiksiz yapıldığı halde orman işletmesi bu ücreti ödemiyor.

Ayrıca kestikleri kışlık odunlardan yüzde 75 payalmaları ve aldıkları bu payı Türkiye'nin her yanında satmaları gerekirken, işveren bunu engelliyor. Muğla il sınırları dışına odun çıkartılmasını yasaklıyor. Ormanda, herhangi bir şekilde yangın çıkması halinde işçiler yangın söndürme işlerinde ücretsiz çalıştırılıyor.

Sendikasız ve sigortasız olarak çalışan işçiler, Türk-İş'e bağlı Ağaç-İş sendikasına, kendilerini örgütleme talebinde bulundular. Sendika, 'siz mevsimlik işçisiniz' diyerek örgütlemek istemiyor.

ÇİVRİL

Dergimizi her perşembe satmaya devam edeceğiz

Bizler Çivril'de pazarın kurulduğu Perşembe günleri toplu olarak dergi satışına çıkıyoruz. Halk dergimize büyük ilgi gösteriyor. Ancak faşistler veya polis her seferinde satışlarımızı engellemeye çalışıyorlar.

4 Eylül günü dergimizin satışını yaparken bir gurup faşistin silahlı saldırısına uğradık. Ancak bizim kararlı tutumumuz karşısında faşistler dağılmak zorunda kaldılar. Gene aynı gün bir arkadaşımız bu zorbaların saldırısına uğradı ve dövüldü. 22 Eylül günü ise polis Burhan Varol, dergi satışımızı engellemeye çalıştı. Biz orada bulunan halka dergimizin yasal olduğunu, Türkiye'nin bağımsızlığını, köylülerin toprağa kavuşmasını, sınırsız haşhaş ekimini istediğini, polisin bunun için engellemeye çalıştığını söylediğimizde halk polise karşı çıktı. Bunun üzerine polis telefonla yardım istemiş olacak ki, aradan yarım saat geçmeden başta kaymakam olmak üzere Emniyet Komiseri Erdinç Sarıal ve 5-6 tane de polis pazara gelerek iki arkadaşımızı yakalayıp karakola götürdüler. Polisin düzmece ifadeleri ile arkadaşlarımızı mahkum etmeye çalıştılar. Emniyet komiseri Erdinç Sarıal bunu kabul etmeyen arkadaşlarımıza küfür etti. Devrimcileri derme çatma sebeplerle mahkemeye çıkardılar. Ancak bu mahkemenin verdiği kararı yeterli görmeyerek Denizli Ağır Ceza Mahkemesine sevkettiler. 29 Eylül günü dergi satışına çıktığımızda gene polislerin saldırısına uğradık. İki arkadaşımızı karakola götürdüler. Arkadaşlarımızın bu işin kanunsuz olduğunu söylemeleri üzerine Komiser Erdinç Sarıal "Gerçi bu sayı hakkında toplatma kararı yok ama nasıl olsa gelecek" diyordu.

Bütün bu baskılar Halkın Sesi'ni halkımıza ulaştırmamızı engelleyemez.Her Perşembe dergimizi pazar yerinde satmaya devam edeceğiz.

Çivrilli Proleter Devrimciler

Çivril'de bir düğünde Gelin çeyizini dergimize bağışladı

24 Ekim günü Çivril'de iki proleter devrimci arkadaşımızın düğünü oldu. Düğün devrimci ve çoşkulu bir hava içinde geçti. Bu arada dergimiz Halkın Sesi'ne de bağış topladık.

Gelinle damat salona girerken orada bulunanlar onları "Ne Amerika Ne Rusya Bağımsız Türkiye" sloganı ile karşıladılar. Daha sonra bir ozan arkadaşımız türküler ve marşlar söyledi. "Grev halayı" söylenirken düğüne gelenler damat ve gelinle birlikte halaylar çektiler.

Düğünde Şefik Hüsnü'nün Aydınlık yayınlarından çıkan kitabı ile Aydınlık Dergisinin 78. sayısı ve Halkın Sesi' nin 127. sayısı açık artırma ile satıldı. Toplanan 1000 lira Aydınlık ve Halkın Sesi'ne bağış yapıldı. Gelin, çeyizi ile birlikte gelinliğini de dergimize bağışladı.

Köylülerimiz "Biz şimdiye kadar böyle bir düğün görmedik.Demek ki devrimcilerin düğünleri böyle güzel oluyormuş" diyorlardı.

Çivril'den Proleter Devrimciler

ADANA

Çukobirlik İplik Fabrikasında faşist saldırı

Adana Çukobirlik iplik fabrikasında işçiler bir yıldır sendikasızdır. Asgari ücretle çalıştırılan işçilere yemek parası da verilmiyor. İşçiler bir hak isteme ye kalkışsalar, çıkışları verilmekle tehdit ediliyorlar.

Bütün bu baskılara rağmen işçiler sendikalaşmak için ileri atılmışlardır. Fab

TOROSLARDA KİREÇTAŞI

"Çürük armut

HALKIN SESİ: Bu işletmede kaç işçi çalışıyor?

CEVAP: Doksan altı işçi çalışıyor. Mersin Soda Sanayindeki işçilerle birlikte sayımız bini aşıyor.

HALKIN SESİ: Hangi sendikaya bağlısınız?

CEVAP: Petkim-İş sendikasına bağlıyız. Petkim-İş de DİSK'e bağlıdır.

HALKIN SESİ: Bu işletmedeki işinizden biraz sözeder misiniz?

CEVAP: Üç vardiya halinde çalışıyoruz. İşimiz soda sanayine hammadde sağlamaktır. Bu dağ tümüyle kireçtaşıdır. Kazıcılarla bu dağı kazıyor, dozerlerle yüklüyor ve makinalarda öğütüyoruz. Bir ton kireçtaşının yüzde otuzu ise yaramaz toz olarak kalıyor. Yüzde yetmişini ise kamyonlarla soda hammaddesi olarak fabrikaya taşıyoruz.

HALKIN SESİ: Bu işletme devlete mi bağlıdır. yoksa özel sektöre mi?

"HALKIN SESİ
HAFTALIK SİYASİ DERGİ • Sahibi: HÜSEYİN KARANLIK • Yazıişleri Müdürü: MUSTAFA TÜTÜNCÜBAŞI • YÖNETİM YERİ: Klodfarer Cad. 38/1 Divanyolu İST. • Baskı: DAİLY NEWS • YAZIŞMA VE ABONE: P. K. 1103 Karaköy - İST • ABONE YURTİÇİ: Yıllık 200, Altı aylık 100 lira • YURTDIŞI: Yıllık 400, Altı aylık 200 lira • Yayın ilanları: 200 lira •
• Genel Dağıtım: TÜR-DA, Hamam Sok. No. 4 Cağaloğlu-İST. • TÜR-DA, Menekşe Sok. No. 16 Kızılay-ANKARA • TÜR-DA, 847 Sok. Birlik Han No. 34/9 Konak-İZMİR • TÜR-DA, Cemal Gürsel Cad. Zeki İşhanı No. 13 ADANA • EYLEM KİTABEVİ, Suakar Pasajı, Kat. 3 DİYARBAKIR • YILDIZ KİTABEVİ, Eyüboğlu Cad. Uğur Pasajı GAZİANTEP • Ankara Dağıtım: TÜR-DA • Yurtdışı Dağıtım: ORİENT VERLAG, Vittelsbacherallee 135 D-6000 FRANKFURT Tel. 49 61 72 •

Sahte TKP ve MHP tecrit oluyor halkın safları güçleniyor

MC içinde karışıklık hüküm sürmektedir. AP içinde MHP'nin yandaşlarına karşı tepki gelişmektedir. Birçok AP milletvekili MHP ile işbirliği yapılmasına karşı çıkmıştır. MHP'nin AP içindeki yakını Sadettin Bilgiç Milli Savunma Bakanlığından istifa etmek zorunda kalmıştır. Rusya'ya teslimiyetin mimarı Çağlayangil'in Dışişleri Bakanlığından ayrılacağı söylenmektedir.

Diğer yandan, sahte TKP'nin aceleye getirerek tutturmaya çalıştığı UDC planı fiyaskoyla sonuçlanmıştır. CHP içinde sahte TKP'ye karşı çıkma eğilimi güç kazanmıştır. DİSK'te, bu hain revizyonist kliğe karşı gittikçe daha geniş bir cephe oluşmaktadır. Sahte TKP kliği, DİSK içinde maceracı girişimleri için uygun bir ortam bulunmadığını görmüş ve bir darbe yiyerek geri çekilmiştir.

Bütün bu olaylar göstermektedir ki, iki azılı emperyalist uşağı klik tecrit olmaktadır. Rus beşinci kolu TKP ve Amerikan uşağı MHP uzun süreden beri uyguladıkları cephe taktiğinde artık başarısızlığa uğramaktadırlar. Onlar, aslında çok küçük güçler olmalarına rağmen Türkiye'deki iki büyük partiyi kendilerine alet etmeye çalıştılar. Gerçekten birer kene gibi bu partilerin sırtından şiştiler. Ama şimdi işler tersine dönmektedir.

Son üç yıldır iki süper devlete ve uşaklarına karşı yürüttüğü mücadele ile sahte TKP'yi ve MHP'yi tecrit eden halkın saflarında durum nedir? Halk içinde iki süper devlete ve halk düşmanı MC iktidarına karşı mücadele eğilimi güç kazanmaktadır. Son bir yıl içinde güç toplamak ve nefes almak ihtiyacıyla durulan kitle mücadelelerinin önümüzdeki dönem yeniden yükseleceği görülmektedir. Halk içinde birleşme ve mücadeleye atılma isteği her geçen gün kuvvetlenmektedir. Halkın hiç bir kesiminde bölücülük ve bozgunculuk kabul görmemektedir. Birleşmek ve mücadele etmek güçlü bir istek haline gelmektedir.

Halkın öncü güçleri içinde on yıldan beri sürmekte bulunan parçalanma ve dağılma süreci de son bulmakta, devrimci saflardaki bölünme ve parçalanma yerini birleşmeye bırakmaktadır. Üçlü Blok'un, işçilerin ve köylülerin partisi tarafından yenilgiye uğratılmasından sonra, Türkiye'nin her yerinde proleter devrimciler geniş saflar halinde proletaryanın devrimci bayrağı altında toplanmaya başlamışlardır. Artık unufak olma, dağılma ve tekkeler kurma dönemi sona ermiştir. Şimdi devrimci saflarda birleşme eğilimi ağır basmaktadır.

Türkiye'de bütün Partiler, siyasi akımlar, kargaşalık ve sarsıntılar içindedir. İki süper devletin uşaklarının tecriti hızla devam etmektedir. Ama proletarya hareketinin safları çelik gibi sapasağlamdır. Saflarına yeni yeni proleter devrimcilerin katılmasıyla daha da güçlenen ve gürbüzleşen işçilerin ve köylülerin Partisi halkımıza yol gösteren bir fener gibi parlamaktadır.

HALKIN SESİ

rikaya sendika getirme gayretleri, Teksif Genel Merkezi'nin çeşitli hesaplarıyla önlenmeye çalışılıyor. Çünkü yetkinin Yeşiloba şubesine bağlanması Teksif yöneticilerinin işine gelmiyor.

Bundan yararlanan MİSK'li faşistler oldu. Faşistler işçiler üzerinde baskılarını arttırmaya başladılar. Kilit yerlere adamlarını yerleştirdiler. İki ay önce Çukobirlik Genel Müdürlüğüne atanan eski Ülkü-Tek başkanı ve MİSK'e bağlı Mensucat-İş'in başkanı Eren Kaya, işçileri sindirmek amacıyla çeşitli saldırılar tezgahladı. Aynı zamanda fabrikaya işçi kılığında Ülkü Ocaklı faşistleri doldurmaya başladı. Fabrikaya faşistlerin sokulmasını personel müdürü Nevzat Şaşkın üstlenmiştir. Nevzat Şaşkın, faşistlerin fabrikadaki işçilere zincirli, muştalı saldırılarını "kişisel sürtüşme", "Teksifciler adam dövüyor" şeklinde yaymaya çalışıyor.

Çukobirlik'te faşistlerin güçlenmesine yardımcı olan Emeğin Birliği gurubu ve Üçlü Oportünist Bloktur. Bunlar Halkın Sesi'ne düşmanlık yapıp, başından beri işçilerin birliği yönündeki çabaları baltalamaya çalıştılar. Üçlü Blok ve Emeğin Birliği gurubu, Yeşiloba Teksif şubesine karşı da düşmanlık yaydılar.

İşçiler üzerinde yoğun bir saldırı başlayınca, Emeğin Birliği gurubuyla beraber Üçlü Blok da fabrikayı terketti. Hatta bunlardan biri, fabrikaya bu şartlarda gitmenin maceracılık olduğunu söyledi. Oysa işçiler, devrimcileri böyle günlerde sınıyorlar. Önderlik zor günlerde imtihan verir. Bu günlerde faşistlerin yaymaya çalıştığı yılgınlığı önlemek, iş yerindeki mücadeleye sahip çıkmak gerekir. Faşistlere karşı mücadele etmek isteyen işçilere önderlik etmek gerekir. Faşist saldırılara karşı can güvenliği, iş güvenliği ve sendika seçme hürriyeti talepleri etrafında en geniş birliği oluşturmak gerekir.

Son olarak, kadın erkek demeden, faşistlerin giriştiği saldırılar sonucunda çoğunluğu vater ve fitil ustaları olmak üzere sekiz kişi yaralandı. Şimdi işçiler çeşitli hakaret ve baskılar altında çalışıyorlar. Kadınlara en iğrenç kelimelerle sarkıntılık yapılıyor. Faşistlere karşı koyan, mücadele eden işçilerin toplu halde çıkışları veriliyor. Fakat her türlü saldırıya ve işten atmalara rağmen, Adana Çukobirlik iplik fabrikası işçileri birleşerek mücadeleyi sürdürmeye kararlıdır.

Adana Çukobirlik
İplik Fabrikası işçileri

Ropörtaj: OSMAN ŞAHİN

İŞLETMESİ İŞÇİLERİ:

dalda durmaz MC yıkılmalıdır,,

CEVAP: Bu işletme Türkiye İş Bankasının bir kuruluşudur. Özel sektöre bağlıdır.

HALKIN SESİ: Buradaki çalışma şartlarınız nasıl?

CEVAP: Ömrümüz sabah akşam kireç tozunun içinde talim etmekle geçiyor. İşyerimiz gördüğünüz gibi açıkta, Toros dağının yüzünde. Ciğerlerimizin haritasını çıkarsalar tozdan başka bir şey görünmez. Kışın ise yüzümüz-gözümüz ala çamura bulanır. İş emniyetimiz yoktur. Geçenlerde bir arkadaşımızın parmağı ezildi. Yemeklerimiz dersen, yirmi sekiz kilometre uzaktan, soda sanayinden geliyor. Oysa biz yemeklerimizin bu işletmede yapılmasını istiyoruz. Fakat işveren, fazla ocak, aşçı, bulaşıkçı masrafı olur diye kabul etmedi. Bunun üzerine geçenlerde bir günlük direniş yaptık. Direnişimizi soda sanayindeki arkadaşlarımız da destekledi. Üstelik ücretlerimiz de yetersiz. Vasıflı işçiler olduğumuz halde saat ücretlerimiz on bir lira ile yirmi bir lira arasında bir şey. Yani yövmiyeye vursan, seksen sekiz ile, yüz altmışsekiz lira eder. Sigorta, vergi, sendika aidatı falan derken elimize günde elli ile yüz lira arasında bir para geçiyor. Çoğunluğumuz Mersin'de kirada oturuyor. Tuvaletsiz, banyosuz bir evin kirası 700 ile 1200 lira arasında değişiyor. Çocuk zammı ise çocuklarımızın öğrenim durumuna göre 300 ile 1200 lira arasında. O da yılda bir kere veriliyor. Bu parayla işçinin cebi güler mi?

HALKIN SESİ: MC hükümeti ve son zamlar hakkında ne düşünüyorsunuz?

CEVAP: Ne düşünelim, zamlar bizi perişan etti. Ama MC hükümeti şimdilik bu zamları bizim sırtımıza yükleye dursun, biz de yılbaşında işverenle toplu sözleşmeye oturacağız. O zaman biz de işverene yükleyeceğiz. Bu arada şunu da söyleyelim ki, yılbaşında işverenle oturacağımız toplu sözleşmede isteklerimizin kabul edilip edilmemesi tamamen MESS grevine bağlıdır. MESS'in sırtını yere getirebilirsek, yani patronun ensesinin yağını demir yumruğumuzla ütüleyebilirsek, isteklerimiz olur. Çünkü biz sadaka değil, alın terimizin karşılığını istiyoruz.

Bu hükümeti sorarsan biz ondan memnun değiliz. Yaptıkları zamlarla çarşıya pazara çıkamaz olduk. Bu hükümet çürümüştür. Düşmelidir. Çürük armut dalda durmaz. Bu hükümet işçilerin düşmanı, patronun dostudur.

HİÇ BİR BASKI VE ZORBALIK ELAZIĞ HALKINI YILDIRAMAYACAK!

Elazığ'da polis, bir kere daha emekçi halkın üzerine saldırdı. Halk düşmanı MC iktidarı, bağımsızlık ve demokrasi mücadelesi saflarında yerini alan Elazığ halkını bu yolla yıldıracağını zannediyor.

Elazığ Atatürk Lisesinde baskı altında tutulan gençler, faşist saldırganların destekçisi olan polislerin saldırısına uğramışlardır. Bunun üzerine geri çekilen gençler Fevzi Çakmak Mahallesindeki evlere sağınmışlardır. Evlatlarını bağrına basan mahalle halkı,gençleri polisin eline teslim etmedi. Bunun üzerine çileden çıkan polis mahalle halkına karşı saldırıya geçti. Sokak aralarında halkın üzerine ateş açan polisler, evlere girerek sıradan halk üzerinde terör uyguladılar. Halk bu saldırganlara karşı direndi.

Yaralananlar arasında neden bu kadar kadın var? Çünkü,gündüz vakti evlerde çoğunlukla kadınlar bulunuyordu. Fevzi Çakmak Mahallesinin kadınları saldırganlara karşı yiğitçe direndiler.

Elazığ'da mahallelerin askeri birlikler tarafından kordon altına alınması, halkın üzerinde helikopterlerin uçurulması hangi amaca hizmet ediyor? Ne oluyor, savaş mı var? Silahsız halktan, savunmasız kadınlardan bu kadar mı korkuyorsunuz? Ama onların amacı gözdağı vermektir. Bu yolla Elazığ halkını yıldıracaklarını düşünüyorlar.

Hele şu İçişleri Bakanı Korkut Özal'ın sözlerine bakınız. Polis, okulu "silahlı militanlardan korumaya" çalışıyormuş. Buna yalanın kuyruklusu derler. Savunmasız halk "silahlı militan" oluyor, halka saldıran gözü dönmüşler ise "koruyucu". İçişleri Bakanı, bundan sonra da kalkıp kendisine "Olayları Emniyet Kuvvetleri çıkarttı" diyen CHP milletvekillerine "Nereden biliyorsunuz? Siz orda mıydınız?" diye cevap ve riyor. Peki, sen orda mıydın İçişleri Bakanı Korkut Özal.

Elazığ'da olan bu olaylar sadece duyulanlardan biridir. Elazığ'da her gün işleyen bir zulüm çarkı vardır. Polis örgütü tam bir işkencehane olarak çalışmaktadır. Yurtseverler ve devrimciler tamamen kanunsuz bir şekilde içeri alınmakta, dövülmekte, işkenceye uğratılmaktadır - lar. Her gün Tuncelili halkın gittiği kahveler basılır, hiç bir suçu olmayan vatandaşlar sırf alevi oldukları için zulme uğratılır. Pir Ahmet Solmaz'ın işkenceci caniler tarafından katledildiğinin üzerinden henüz çok az bir zaman geçmiştir. MC iktidarının valisi ve Emniyet müdürü ise, bu zulüm makinasının başındadır. Bu halk düşmanları, astıkları astık kestikleri kestik, halka zulmetmektedirler.

Bütün Türkiye halkı MC iktidarının Elazığ'da yürütmekte olduğu zulme karşı çıkmalıdır. Bütün yurtseverler ve demokratlar, Elazığ'da her türlü zorbalığı uygulayan işkencecileri teşhir etmeli, bunlara karşı yazılar yazmalıdırlar. Hele şu Vali ve Emniyet Müdürü mutlaka açığa çıkarılmalı ve Elazığ halkının başından defedilmeli - dir. Polis teşkilatının içine yerleştirilmiş işkenceci caniler teker teker teşhir edilmeli ve halka açıklanmalıdır.

Hiç bir baskı ve zorbalık Elazığ halkının yükselttiği bağımsızlık ve demokrasi bayraklarını yere eğdiremez.

ELAZIĞ FEVZİ ÇAKMAK MAHALESİ HALKI FAŞİST ZULME KARŞI DİRENİYOR

Elazığ'da gün geçtikçe baskı ve zulüm artıyor. Bunun bir örneği Pir Ahmet Solmaz'ın polis tarafından işkenceyle öldürülmesi - dir. Pir Ahmet Solmaz bir hafta devamlı işkence görmüştür. Vücudu işkence izleri ile dolu olduğu halde, Doktor Musa Duman kendisine sağlam raporu verdi. Pir Ahmet hastane koridorlarında ölmüştü. Pir Ahmet'e sağlam raporu veren Doktor Musa Duman hakkında soruşturma açılmış ve Musa Duman görevden alınmıştır.

Halkımız polisin bu son cinayetini tepkiyle karşıladı. Pir Ahmet Solmaz'ın cenazesi polis tarafından kaçırıldı. Elazığ halkı protesto gösterisinde bulunarak Devlet Hastanesinden Yıldız Bağlarına kadar marş söyleyerek ve "Katil Polis", "İşkencecilerden Hesap Sorulsun", "Ne Amerika Ne Rusya Bağımsız Türkiye" sloganlarını atarak yürüdü. Pir Ahmet Solmaz samimi, dürüst bir arkadaştı.

Pir Ahmet Solmaz'ın ölümünden sonra halkın büyük çoğunluğunun devrimci olduğu Fevzi Çakmak mahallesine polis tarafından devamlı baskı yapılıyor. Fakat mahalle halkı polisin bütün baskılarına karşı mücadele ediyor. Mahalleye giren polisleri "Katil Polis" sloganlarıyla kovalıyor. Geçenlerde polis tekrar mahalleye girmeye kalkınca, kadın-kız, yaşlı-genç bütün mahalle polise karşı direndi.

Polis halktan o kadar tepki görünce, vali bu sefer asker göndererek birkaç evi arattı. Ama bu baskılar da halkı sindiremedi.

Erzincan'da polis kahve ve ev basıyor

Erzincanlı Devrimciler

Erzincan şehir merkezi ve çevresinde halka sürekli baskı yapılıyor. Köy ve kasaba yolları devamlı olarak kesilip halkın üstü-başı aranıyor.

Devrimci halkın oturduğu kahvehanelere sürekli olarak baskınlar yapılıyor. Bugüne kadar yapılan aramalarda hiç bir şey bulunamadığı halde, bu baskınlar günde iki, hatta üç-dört kez tekrarlanıyor. Özellikle alevi yurttaşların kahvehanelerine daha çok baskın düzenleniyor.

Baskınlar, ilerici ve yurtseverlerin evlerine yapılıyor. Asılsız gerekçelerle evler aranıyor. Aramalar sırasında çevredeki halka gözdağı vermek için tomsonlu, otomatik tüfekli cemseler dolusu jandarma ve polis getiriliyor. Son birkaç gün içinde bu faşist uygulamalara örnekler şunlardır:

Aramalar sırasında üzerinde bir adet Halkın Sesi bulunan bir köylü karakola götürüldü. Toplatma kararı olmadığı halde dergiye elkondu ve polisler köylüye hakaret ettiler.

Bir yurtseverin evine baskın düzenlendi. Sanki bir olay varmış gibi ev bir cemse asker ve bir cip dolusu polis tarafından sarıldı. Arama sonucu evde bulunan birkaç Halkın Sesi ve Aydınlık dergilerine ve kitaplara elkondu. Evi aranan devrimci, merkez jandarma karakoluna götürülüp 25 saat gözaltında tutuldu. Jandarma devrimciye baskı yapıp bazı suçlamaları kabul ettirmeye çalıştı.

Son olarak 7 Ekim Perşembe günü Halkın Sesi satan bir devrimci polis karakoluna götürüldü. Dergi satması, bir suç gibi gösterilmeye çalışıldı. Dergilere elkondu. İki faşist polis, arkadaşa dayak attılar. Polis, arkadaşı "bir daha bu dergiyi satarsan seni öldürürüz" diye tehdit etti. Bu faşistler daha önce de bir başka devrimciyi öldürmekle ve cebine esrar koymakla tehdit etmişlerdi.

Yıkılsın Milli Bağımsızlığın ve Halkın Düşmanı MC!

AĞRI, ERZİNCAN SAMANDAĞ VE

AĞRI

Ağrı'da faşist baskılar sürüyor. Polis çevre köylerden Ağrı'ya gelen köylülerin traktör ve öküz arabalarını durdurarak silah aramak bahanesiyle halka gözdağı vermek istiyor. Köylüleri saatlerce oyalayıpbir günde bitirecekleri işlerin uzamasına sebep oluyorlar. Köylüler boşu boşuna o günü Ağrı'da geçirmek zorunda kalıyorlar. Faşistler köylüleri geçmişteki Ağrı katliamı sırasında Kürtlerin düşürdüğü uçağın anıtı önünde bekletip arıyorlar. Böylelikle onlara geçmişteki katliamı hatırlatıp sindirmeyi düşünüyorlar.

Ağrı'da faşistleri besleyenler Mustafa Kılıçarslan ve Zeki Kurt'tur. Bunlar köy sahibi zalim ağalardır. Son seçimlerde köylüleri MHP'ye oy vermeleri için tehdit etmişlerdir. Bu ağalar Ağrı Valisi, Emniyet Müdürü ve Milli Eğitim Müdürü Bakış Eraslan'la birlikte halka zulmetmektedirler. Baskıların başta gelen sorumluları bunlardır.

ERZİNCAN

Erzincan'da faşistler devrimcilerin ailelerine baskı yapıyorlar. Bu yolla halkı sindirmeye çalışıyorlar. Hasan Yıldız adlı devrimcinin Karatuş köyündeki evine defalarca jandarma baskını yapıldı. Çağlayan Jandarma Başçavuşu oğlunun arandığı bahanesiyle baba Hıdır Yıldız'ı 12 saat gözaltında tutmuştur. Oysa köy muhtarı jandarmaya Hasan Yıldız'ın köyde bulunmadığına dair birkaç kere beyanda bulunmuştur. 23 Eylül günü gözaltına alınan Hıdır Yıldız jandarmaların hakaretlerine uğramış ve dövülmüştür. Baba Hıdır Yıldız bize bu konuda şunları söyledi:

"Nahiyemiz Çağlayan'a gitmiştim. Çavuş beni hapse attırıp tehditlerde bulundu. '8 gün içinde oğlunu bulmazsan seni tekrar getirtirim. Gene böyle döverim. 6 ay sonra da ölür gidersin' dedi. Ben 65 yaşında yaşlı ve sakat bir insanım. Bize yapılan bu eziyetler kimsenin yanında kalmaz."

30 Eylül 1977 günü de Niyazi Ağaç adlı başka bir devrimcinin babası jandarmalar tarafından karakola götürüldü. Hiç bir gerekçe gösterilmeden 16 saat gözaltında tutulan baba Ağaç'a dayak atıldı, tehdit edildi. Jandarma Başçavuşu "Seni bu karakola daha çok getirteceğim. Sana bir ay müsaade. Eğer bizi uğraştırırsan her akşam evine jandarma gönderirim. Kızını karını da getirtirim" şeklinde tehditler savurdu.

Bütün bu baskılar ne baskıya uğrayan aileleri ne de Erzincan halkını yıldırmıyor.

SAMANDAĞ

13 Eylül sabahı hükümet binası önünde ve Atatürk heykelinin yakınında bir bomba patladı. Patlama sonucu yoldan geçen 12 yaşındaki bir çocuk öldü. 5-6 kişi de yaralandı. Bu olaydan birkaç gün sonra da Antakya'da polis arabalarına bomba atıldı. Polis olayların sorumlusu olarak devrimcileri göstermeye çalıştı. Devrimci fikirlerin en yaygın olduğu Samandağ ve Har-

Ankara'da Üç Dünya Teorisi toplantısı coşkun bir hava içinde yapıldı

15 Ekim günü Ankara'da Üç Dünya Teorisi konulu bir toplantı yapıldı. Toplantıyı işçi, emekçi, genç ve kadınlardan oluşan 1500 dinleyici izledi. Toplantı başından sonuna kadar canlı bir hava içinde geçti. Toplantıda, Üç Dünya Teorisi'ne karşı çıkan bütün oportünist ve revizyonist saldırılar yerle bir edildi. Türkiye devrimcilerinin yolunu aydınlatan Üç Dünya Teorisi'nin bü yük gücü bir kere daha ortaya çıktı.

Toplantı,. Ankara'da Üçlü Oportünist Blok saflarından ayrılarak proleter devrimci saflara katılan arkadaşların mesajları okunarak başladı. Çeşitli bölgelerden gelen devrimci arkadaşların gönderdikleri mesajlar okundu. Özeleştiriler ve mesajlar toplantıya katılan dinleyicilerin coşkun alkışlarıyla karşılandı. Salonu dolduran devrimciler hep bir ağızdan "Koş Saflara Gel Saflara Parti Bayrağı Altına" marşını söylediler.

Daha sonra konuşmacı Mustafa Kemal Çamkıran arkadaşımız, Üç Dünya Teorisi'ne yapılan bütün revizyonist ve oportünist saldırıları tek tek ele alarak çürüttü. Bu teoriyi dünyayı ve Türkiye'yi tahlil ederek açıkladı. Çamkıran arkadaş, konuşmasının sonunda Mao Zedung Düşüncesinin, dünyada ve Türkiye' de revizyonist saldırıyı ezip geçtiğini belirtti. Bütün devrimcileri proletaryanın bayrağı altında toplanmaya çağırdı. Konferans, coşkun bir şekilde söylenen Enternasyonal Marşı ile sona erdi.

Başlangıçta Üçlü Blok içinde yer alan bir hizbin bir avuç adamı İstanbul'da olduğu gibi toplantıyı sabote etmeye çalıştı. Konuşmacının sözlerini "Kahrolsun Üç Dünya Teorisi", "Kahrolsun Deng Siao-ping" gibi sloganlarla bastırmaya çalıştı. Onların bu tutumu toplantıya katılanların büyük tepkisine yol açtı. Onlar çığırtkanlığa başlayınca, polis de kapının önünde belirdi. Bu sırada karışıklık çıkartmaya yeltenen Üçlü Blok'tan birkaç kişi gerekli cevabı aldılar. Devrimcilerin tepkisi karşısında salonun camlarını kırarak pencereden kaçtılar. Üçlü Blok'tan geriye kalan yirmi-otuz kişi ise salondan çıkıp gittiler. Oportünist şeflerin bütün baltalama çabalarına rağmen toplantıyı tabandan birçok devrimci arkadaş ilgiyle sonuna kadar izledi.

Dikkat çeken bir nokta, İstanbul ve Ankara toplantılarında karışıklık çıkarmak isteyenlerin aynı kişiler olmasıydı. Oportünist şefler proleter devrimci harekete saldırtacak adam bulamıyorlar. Ancak bir avuç gözü dönmüş, şehir şehir gezerek toplantıları baltalamaya çalışıyor. Devrimcilerin bunlara duyduğu öfke, seslerini her geçen gün daha da cılızlaştırmaktadır. Ankara toplantısı devrimcilerin bozgunculuğa daha fazla izin vermeyeceğini göstermiştir. Oportünist şeflerin bu toplantıdan çıkarması gereken ders budur.

ASKERİ MAHKEMELER BASINI YARGILAYAMAZ

Askeri Mahkemelerin kanunsuz uygulamaları sürüyor

13 Ekim günü H. Kurtuluşu gazetesi Yazıişleri Müdürü Askeri Mahkeme tarafından 159. maddeyi ihlal ettiği gerekçesiyle tutuklanarak Maltepe Askeri Cezaevi'ne götürüldü.

Şimdiye kadar dergimiz ve çeşitli yurtsever yayın organlarının yazıişleri müdürleri "devletin askeri kuvvetlerini tahkir ve tezyif ettikleri" gerekçesiyle 159. maddeden Askeri Mahkeme tarafından tutuklanmıştır. Askeri Mahkeme bir süreden beri kendini, Devlet Güvenlik Mahkemeleri'nin yerine koymaktadır.

Bütün bu tutuklama ve yargılamalar bugün birçok hukuk profesörünün, baroların ve çeşitli yazarların da belirttiği gibi gerek kanunlara, gerekse Anayasaya aykırıdır.

Son olarak 14 Ekim tarihli yazısında Abdi İpekçi şunları belirtmektedir:

"... bir sivilin işlediği iddia edilen tahkir ve tezyif suçu, tahkire uğrayan kim olursa olsun, sivil mahkemede yargılanmalıdır. Aksi yalnız Anayasaya değil, doğal hukuka da aykırı olur. Hele o sivil daha yargının başında tutuklanıp askeri cezaevine konursa aykırılık,sanırız büsbütün ağırlaşmış olur. "(Milliyet, 14 Ekim 1977)

Bütün demokrat ve yurtsever avukatlar, hakimler ve hukukçular askeri mahkemelerin bu kanunsuz uygulamalarına karşı mücadele etmelidir.

Askeri Mahkemeler Basını Yargılayamaz!

K.MARAŞ

Ülkü-Bir'e Üye Olmayanlar İşe Giremiyor

Göncü köyü iki dağın arasına kurulmuş bir köydür. Köylülerin en fazla 50 dönüm kadar toprakları vardır. Toprak kıraç olduğu için köylünün durumu çok zordur. İş aradığımızda Kürt olduğumuz için bize çok zor luk çıkarıyorlar. Ya Ülkü-Bir'e kaydetmeye, ya da biz den 20-30 bin lira para almaya çalışıyorlar.

Afşin'in Belediye Başkanı MHP'li bir faşist. Yol, okul yaptıralım diye topladığımız paraları cebine atıyor.

Göncü'den bir devrimci

Şahin Acar'ın katilleri bulunsun

Ders Aletleri Yapım Merkezinde örgütlenmiş bulunan faşistler yol üzerinde mahalle halkının toplandığı bir kahveyi taşa tuttular. Halkın karşı koyması üzerine fabrika önüne doğru kaçtılar. Faşistler bu arada pusu kurarak halka ateş açtılar. Şahin Acar adındaki genç sırtından dört kurşunla vurularak can verdi. Saldırganlardan Nedim ve Nuri Helva da bu işyerinde çalışıyorlar. Faşistleri Ders Aletleri fabrikası müdürü ve müdür muavini koruyorlar.

Olaydan sonra polis saldırganlarla ilişkisi olmayan 8 kişiyi Emniyete götürdü.

Katiller Bulunsun, Hesap Sorulsun!

Gazi Mahallesinden devrimciler

SİVAS'DA FAŞİST BASKILAR

biye'de halka karşı saldırılar düzenledi. Tekebaşı ve Yaylıca köylerine baskınlar düzenlendi. Yaylıca Halk Derneğinde bir şey bulamayan polis,köylülerin evlerinde aramalar yaptı.Bir evde bulunan av tüfeğini Yüzbaşı Halil Baysal "mavzer" diye göstererek Suphi Bağdat adındaki köylüyü hapse attırdı. Polis bomba olayı sırasında ölen çocuğun babasına baskı yaparak, suçu devrimcilerin üzerine attırmaya çalıştı. Ancak çocuğun babası "ben devrimcileri iyi tanırım, böyle şey yapmazlar" diyerek baskılara boyun eğmedi.

Polis düzenlediği bu tertiplerle devrimcileri halktan tecrit etmeyi amaçlamaktadır. "Atatürk heykeline bomba atıldı" yaygarasıyla halk üzerindeki baskıları yoğunlaştırmaya çalışmaktadırlar. Ancak Samandağ halkı polisin bu tertiplerini boşa çıkarmayı bilmiştir. Herkes atılan bombaların amacını anladı. Samandağ halkı bugüne kadar olduğu gibi böyle baskılara boyun eğmeyecek, birliğini daha da pekiştirecektir.

SİVAS

FAŞİSTLER PAMUKPINAR ÖĞRETMEN LİSESİNDE ÖĞRENCİLERİN KAYDINI SİLİYORLAR

Okulumuz Pamukpınar Öğretmen Lisesi'nde 1976-1977 yılında faşist baskılar çok şiddetliydi. Faşistler her gece yatakhanede öğrencilere saldırılar düzenliyorlardı. Dövdükleri öğrencileri de okulun dışına atıyorlardı. Böylece 62 öğrencinin kaydının silinmesine yol açtılar.

Hakkımızı aramak için üç arkadaş okula gittik. Artvin öğretmen lisesinden okulumuza atanan Cafer Toksun bize "Ne işiniz var burada? Defolun gidin. Size okuma hakkını tanımıyoruz. Biriniz ölse bile bizim için farketmez.Biz size karşı savaş açtık. Elimiz tetiktedir. Bir adım geri çekilmiyeceğiz. Zaten ordu, polis ve komandolarımız peşinizde' diyerek tehditler savurdu. Çantasından tabancasını çıkararak "İşte 14'lük, hepinizi vuracağız. Bu memlekette 30 milyon bize düşman olmuş, Benim anam ağlayacağına sizinki ağlasın." diye saldırıda bulundu. Artvin'deyken 600 kişinin kaydını sildirttiğini, bizimkini de silmekten çekinmeyeceğini söylüyordu. Faşistler öğrencilerin okuma özgürlüğünü ortadan kaldırarak gençliği kendi köleleri yapabileceklerini sanıyorlar. Ama aldanıyorlar. Ne kadar baskı yaparlarsa yapsınlar faşistlere boyun eğmeyeceğiz.

Pamukpınar Öğretmen Lisesi'nden kaydı silinen bir devrimci

DİVRİĞİ'Lİ DEVRİMCİLER SERBEST BIRAKILSIN!

Divriği'de bir caminin bombalanması ile başlayan faşist tertip ve faşistlerin daha sonra halka yaptıkları saldırılar onların halktan tamamen tecrit olmalarına yol açtı. Bomba olayını devrimcilerin üstüne atmaya çalışan faşistlerin, tertibin esas düzenleyicileri oldukları artık iyice ortaya çıktı. Devrimcilerin öldürdüğünü iddia ettikleri.Hayrettin Ulubay adlı faşist, kendi arkadaşlarının vurduğu da açıklık kazandı. Hayrettin Ulubay'ın annesi "Oğlumun katili Kırksekiz'in oğullarıdır" diyerek azılı faşist Abdullah Kırksekiz'in katil olduğunu açıklıyor. Faşist saldırganlar parti başkanları ile yaptıkları bir toplantıda "Tamam, bom bayı solcular atmadı" demek zorunda kaldılar.

Faşistlerin suçu ortaya çıktığı halde, içlerinde Devrimci Liseliler Birliği Başkanı'nın da bulunduğu 6 devrimci hala tutuklu bulunduruluyor. Bomba olayının ertesi günü gözaltına alınan on beşe yakın devrimciye işkence yapan polisler de ellerini kollarını sallayarak dolaşıyorlar.

Divriği halkı tutuklu devrimcilerin serbest bırakılmasını, işkenceci polislerin ve faşist saldırganların cezalandırılmasını istiyor.

Divriğili Yurtseverler

Teksif Yeşiloba Şubesi Olağanüstü Kongresinde işçiler haykırdı:

KIRALIM REVİZYONİST ZİNCİRİ SENDİKALAR İŞÇİNİN

Teksif Yeşiloba Şubesi Kongresinde bir kısım delegelere DİSK'e katılmayı savunduklarından ötürü giriş kartı verilmedi.

Kongreye katılan delegeler, revizyonistleri teşhir eden konuşmalar yaptılar. Mehmet Özerkan konuşmasında şunları belirtti:"Bugün halkımızın emperyalizme ve faşizme karşı yükselen mücadelesi vardır. Halkımız Amerikan emperyalizmini çok iyi biliyor. Ülkemizi sömüren Amerika'ya karşı mücadeleler verilmiştir. Ama bunun yanısıra gelişmekte olan ve Türkiye üzerinde uzun zamandır gözü olan Rus emperyalizmi vardır."

Daha sonra bir kadın işçi söz alarak şöyle konuşmuştur:"Biz bir yıl önce de revizyonizme karşı mücadelenin önemini belirtiyorduk. Revizyonistler o zaman da Teksif içindeki mücadeleyi baltalamaya ve işçileri kendi peşlerinden götürmeye çalışıyorlardı. Bugün de her çatlaktan yararlanarak revizyonizmin propagandasını yapmaktadırlar."

Konuşmacı, DİSK yönetimine yuvalanan Rus uşaklarının DGM direnişinde işçi sınıfına ihanet ettiklerini, 1 Mayıs'ta ise faşistlerin düzenledikleri kanlı tertibe zemin hazırlayarak halkın katledilmesine yardımcı olduklarını teşhir etti. Revizyonistlerin, İstanbul'da Maden-İş 4. Bölge'de darbe yediğini, DİSK'in ve TÜRK-İŞ'in sendika ağalarına rağmen işçi sınıfının birliğinin sağlanacağını belirterek bağımsızlık bayraklarının iki süper devlete karşı daha da yükseleceğini söyledi. İşçiler konuşmacıyı "Kıralım revizyonist zinciri, sendikalar işçinin" sloganını haykırarak, coşkun bir şekilde alkışladılar.

Tabandaki işçiye dayanmadan revizyonizme karşı mücadele edilemez

TEKSİF Yeşiloba şubesinin olağanüstü kongresi, sınırlı sayıda delegeyle toplandı. Kongre salonuna girmek isteyen şube üyesi sıradan işçiler ve misafirler, polisin müdahalesiyle karşılaştılar. Öte yandan, bir kısım delegelere de DİSK'e katılmayı savunduklarından ötürü giriş kartı verilmedi.

Kongre'de delegelere Yönetim Kurulu tek liste halinde dağıtıldı. Bu liste oylandı. Delegeler, listede yer alan adayların çoğunu desteklemekle birlikte, listenin kapalı kapılar ardında tespit edilmesine karşı çıktılar. Bu yüzden bazı delegeler oy kullanmadılar.

Mevcut yönetim, revizyonizmin işçi sınıfımız ve bütün halkımız için taşıdığı tehlikeyi işçilere kavratmak için işbaşında olduğu sürede etkili bir çalışma yürütmedi. Revizyonistlere karşı mücadeleyi son anda başlattı. Bundan da revizyonistler yararlandılar.

İki yıl önce Teksa'da ve Mensa'da sarı sendikacılara karşı başlatılan mücadele devrimci bir coşkunluk yaratmıştı. Sarı sendikacılara karşı kazanılan başarıdan sonra, işçiler sendika çatısı altında mücadelenin daha da gelişip güçleneceğini ummuşlardı. Ancak revizyonistler yapılan hatalardan yararlanarak DİSK'e bağlı Tekstil'in revizyonist yönetiminin reklamına başladılar. İşçiler fabrikadan tanıdıkları revizyonistlere itibar etmedikleri halde, bu propagandanın etkisi altında kalıyorlardı.

İşte bundan dolayı, işçi arkadaşlarımıza revizyonistlerin gerçek yüzlerini anlatmakla kalmamalıyız. Onların Rus uşağı olduklarını, işçi düşmanlığı yaptıklarını teşhirlerle yetinmemeliyiz. "Söz ve karar tabanındır" ilkesini revizyonistlerin sahtekarca kullandıkları ve hiç bir zaman uygulamadıkları teşhir ederken, yaptığımız işle de bunu ispat etmeliyiz. Tabandaki işçilere gerçekten "söz ve karar" hakkı tanımalıyız. İşçilere danışmadan listeler hazırlamamalıyız. Revizyonistlerin işçi sınıfına kapalı kongre yaptıklarını teşhir ederken, bunun tam tersini uygulayarak kongre kapılarını bütün işçilere açık tutmalıyız. Eleştirisi olan her işçiye söz hakkı tanımalıyız. Öte yandan hem revizyonizme karşı olmak, hem işçi sınıfına hizmet etmek hem de Teksif Merkez yönetimi ile birlikte yürümek mümkün değildir. Teksif yöneticilerini gocundurmadan devrimci olmak da mümkün değildir. Revizyonizme ve Teksif yönetimine karşı mücadele, ancak işçi sınıfına dayanarak başarıya ulaşabilir.

Bir İşçi

Konuşmacı daha sonra Kongre yönetimini eleştirerek, polisin salona girmek isteyenlere engel olduğunu, bunun önlenmesi gerektiğini söyledi. Kongrenin bütün delegelere, Teksalı, Mensalı ve bölgedeki bütün işçilere açık bir kongre olması gerektiğini belirterek Kongre divanından bu konuda tedbir almasını istedi. Revizyonistlerin etkisi altındaki bir delegenin konuşması ise işçiler tarafından yuhalanarak kesildi.

Son olarak söz alan Teksif Genel Sekreteri Cahit Taşkın, genel greve gidilirse MC hükümetinin bir saniyede yıkılıp gideceğini, kendisinin de Amerika ve Rusya'ya karşı olduğunu belirtti.

ERZİNCAN'DA TUĞLA İŞÇİLERİ GREVDE

Erzincan Ağaoğlu tuğla fabrikası işçileri 28 Eylül gününden beri grevdeler. İşçiler toplu sözleşme görüşmelerinin sonuçsuz kalması üzerine greve gittiler. Aşağıda Erzincan'lı devrimcilerin grevle ilgili olarak yazdıkları yazıyı ve işçilerle yaptıkları konuşmaları yayınlıyoruz.

"Bütün yurtta tuğla işçileri üzerinde devam eden ağır baskı ve sömürü Erzincan Ağaoğlu işçileri üzerinde de sürmektedir. İşçiler günde 10-11 saat çalıştırılmaktadırlar. Çocuk işçilere büyüklerin yapabileceği işler gördürülmekte, buna karşılık 20-25 lira gibi gülünç bir para ile avutulmaktadırlar. İşyerinde kazalara karşı hiç bir tedbir alınmamakta, sakatlanan işçiler hiç bir hakları verilmeden sokağa atılmaktadırlar. Bütün bu baskılara karşılık işyerinde yetkili olan İleri Seramik-İş sendikası bugüne kadar işçilerin haklarını savunmamıştır. Bu sendikanın başına çöreklenmiş olan H. Birliği oportünistleri işçilerin çıkarlarını savunmak bir yana, kendi tekke çıkarlarını koruyabilmek için işçileri bölmeye çalışmışlardır. Onlar aynen revizyonistlerin yöntemlerini uygulayarak devrimci işçileri sendikaya üye kaydetmemeye çalıştılar. İşçiler "siz bu arkadaşları neden üye yapmıyorsunuz?" diye sorduklarında "Biz onları üye kaydetmeyiz, çünkü onlar sendikaya düşmanlık yapıyor" demeye başladılar. Revizyonistlerin işçileri sendikalardan atmak için kullandıkları yollara bu sefer de Üçlü Blok başvuruyordu. Onlar revizyonistler gibi sendikada siyasi meselelerin tartışılmasını, üye olmayanların sendikaya girmelerini engellemeye çalıştılar.

"İşçileri, patron karşısında böylesine güçsüz bırakmaya çalışan H. Birliği oportünistleri grevden önce de işçileri haklı mücadele zemininden kaydırmak istediler. 'Makinanın bir parçasını sökelim ve ya makina kayışını kıralım' diyerek işçileri maceralara sürüklemeye çalıştılar. İşçiler onların bu tavırlarına da karşı çıkarak maceracılığı mahkum ettiler.

"Greve geçildikten sonra patron, desteğinde dışarıdan getirdiği işçileri fabrikaya sokmaya başladı. Böylece üretimi devam ettirmek istiyordu. İşçiler bu sırada olanları şöyle anlatıyorlar: 'Grev yapmamıza rağmen fabrikada üretim devam ediyor. Sendika hiç bir şeyle uğraşmıyor. Onlara engel olunması gerektiğini söylediğimizde, bir şey yapamıyacağımızı, savcılığın buna karar vermesi gerektiğini söylüyorlar. Patron ve polis tertiplere başvurarak grevi kırmaya çalışırken sendikacılar de buna alet oluyorlar. Patronun dışarıdan getirttiği işçileri dövdürterek işi bıraktırmaya çalışıyorlar. Bu patronun işine yarıyor."

"Bir başka işçi arkadaş şunları anlattı: 'Greve başladığımız halde sendikanın pasifliği sonucu üretim durmadı. Yeni gelen işçileri ikna ederek çalıştırmıyalım dediğimizde, işçilerin girmesinden bir şey çıkmayacağını söylediler. Sonra da kendileri maceracı yollarla işçilerin çalışmasını engellemeye çalıştılar. Bu oportünistler grevde de ancak grev kırıcılığı yapıyorlar. Başka hiçbir şey yapmıyorlar."

"İşçiler bütün bu ihanete rağmen mücadelelerini sürdürmekte kararlılar. Hem grevi devam ettireceklerini hem de sendikalarına sahip çıkacaklarını söylüyorlar."

ÇİTOS GREVİNİN GÖSTERDİKLERİ

Başarının şartı doğru bir önderlik, işçiye ve halkın desteğine güvenmektir

Adana Çukurova Çimento Fabrikası işçileri olarak, 23 Eylül günü sendikamız ÇİTOS-İŞ ' in önderliğinde greve başladık. Başarılı bir şekilde yürüttüğümüz grevimiz 13'üncü gününde Bakanlar Kurulunca bir ay süreyle ertelendi Grevimiz şimdilik sona ermiş bulunuyor

Bizler altı aydır süren toplu sözleşme görüşmelerinde ve özellikle 13 günlük grevimiz sırasında birçok tecrübeler kazandık. Bu tecrübeleri önümüzdeki mücadelelere ışık tutması açısından toparlamayı yararlı görüyoruz

Mücadelemizin başarısının teminatı sendikamızın devrimci önderliğidir

Devrimci sendikamız ÇİTOS-İŞ başından beri işçi sınıfının hak ve menfaatlerini savunmada ısrar etmiştir. Sendikamız işçileri satmaya kalkışmamıştır. ÇİTOS-İŞ sırtını, mevcut iktidarlara veya Amerika'ya ya da Rusya'ya dayamamış, gücünü çimento işçilerinden ve halktan almıştır. Sendikamız sendikal rekabeti körükleyerek işçileri birbirine düşürmemiş, tam tersine çimento iş kolundaki bütün işçilerin birliği için çaba harcamıştır. Sendikamız kapalı kapılar ardında işçi sınıfının menfaatleri üzerinde pazarlıklara oturmamış, işçilerin toplu sözleşme görüşmelerine katılması için çaba harcamış, her önemli kararını işçilerle birlikte almıştır. Sendikamız yöneticileri revizyonistler gibi bürolarına kapanmamış, kaderlerini yüzlerce işçinin kaderiyle birleştirmişlerdir. ÇİTOS-İŞ işverenin bütün tertiplerine karşı uyanıklığını korumuş işçi sınıfına yaraşan doğru bir eylem çizgisi izleyerek en geniş çoğunluğu birleştirmeyi başarmıştır. Ve en önemlisi sendikamız işçi sınıfının can düşmanları iki süper devlete, revizyonistlere ve MC iktidarına karşı mücadelede kararlı olmuştur. ÇİTOS-İŞ'in devrimci önderliği başarımızın da en önemli teminatıdır.

Bu mücadele her yönüyle Adana Çimento işçilerinin damgasını taşımaktadır

Adana Çimento işçileri başından beri sendikamız etrafında kenetlenerek mücadeleye dört elle sarılmışlardır. Çimento işçileri toplu sözleşme taslağının hazırlanması çalışmalarına aktif olarak katıldılar. Taslak madde madde tartışılarak oy birliği ile son şeklini aldı. Grev kararı da işçilerin oy birliği ile alındı. Grevimizin en önemli talebi olan iş güvenliğini de işçilerle birlikte tesbit etti.

Grevin başlaması ile birlikte işçiler gece gündüz grev yerinden ayrılmayarak coşkun bir şekilde greve katıldılar. İşçiler grev boyunca patronun bölücü çabalarını boşa çıkarttılar ve birliklerini sağlamlaştırdılar. Patronun ÇİMSE-İŞ üyesi işçilerle ÇİTOS-İŞ üyeleri arasında ikilik çıkarma çabaları mahkum edildi. ÇİMSE-İŞ üyesi işçiler de işçilerin CHP'li, MSP'li" şeklinde bölünmesine de karşı çıkarak bütün işçilerin birliğini savunduk. u tutumun sonucu olarak evvelden faşist partilere oy vermiş olan işçi arkadaşlar grevimiz ertelenince artık bu partilere oy vermeyeceklerini söylediler. Mücadelemizin başarıya ulaşması işçilerin birliğini ve mücadeleye aktif olarak katılmalarını sağlamamıza bağlıdır.

Haklı bir dava en geniş desteği görür

Çukurova Çimento'daki haklı grevimiz daha başından işçi sınıfının, geniş halk yığınlarının ve demokratik kuruluşların aktif desteğini kazandı. Grevimiz Çukurova'da duyulur duyulmaz en başta diğer fabrikaların işçileri bizleri destek-lemek için grev yerine koştular. Grevle birlikte işi bırakan Çimento Fabrikası kağıt-torba işçileri, Sasa işçileri, Şan Kağıt Fabrikası işçileri Adana'dan 20 km uzaklıktaki fabrikamıza gelerek maddi yardımda bulundular ve grevimize destek oldular. Temsa işçileri üç otobüsle grev yerine gelerek bizlerle omuz omuza olduklarını gösterdiler. Mersin Çimsa Fabrikasından sendikamızın Mersin şubesine bağlı 250 işçi otobüslerle grevimizi desteklemeye geldiler. Mersin işçileri ellerinde pankartlarla fabrikaya 2 km. kala yürüyüşe geçtiler. Sloganları duyan grevci işçiler de onları karşılamaya çıktılar. İki fabrikanın işçileri sevgi ve coşkuyla kucaklaştılar.

Ayrıca Teksif Yeşiloba şubesi, Petrol-İş, Harb-İş, Gaziantep Çimse-İş ve Selüloz-İş sendikaları yetkilileri grev yerine gelerek bize destek oldular. Toprak-İş Pazarcık şubesi, ASİS, Bank-İş ve Teknik Yapı-İş de başarı mesajları gönderdiler.

Bunlar dışında CHP Adana milletvekili M. Kemal Küçüktepepınar, belediye başkanlığı aday adayları Bilen Tümer ve Selahattin Çolak, CHP Adana Gençlik Teşkilatı, CHP İncirlik Teşkilatı, İncirlik, Sümer, Sarıçam, Sinanpaşa ve Yurt mahalleleri halkı ve muhtarları grevimizi ziyarete geldiler. Adanalı proleter devrimciler grev yerinde işçilere destek oldular. Pek çok demokratik kuruluş başarı mesajları yolladılar. Ayrıca Aşık Mağduri, Zevno Bacı ve Aşık Bayram Ali grevimizi ziyaret ederek türküler söylediler Bu arada basının ve özellikle Milliyet gazetesi Güney Bürosunun grevimizi ilgiyle izlediklerini ve kamuoyuna duyurmak suretiyle bizleri desteklediklerini belirtmeliyiz.

Kısacası grevimiz işçi sınıfının ve halkın büyük desteğini sağladı. Bir kampanya açmadığımız halde işçilere 7 590 lira para, 18 koç ve tutarı 10 bin lirayı geçen çeşitli yiyecek maddeleri bağışlandı. Bu durum halkımızın fedakarlığının parlak bir örneğidir. Grev öncesinde bazı arkadaşlar sendikamızın maddi durumunun yeterli olmadığını söyleyerek tereddüde düşmüşlerdi... tum almışlardı. İşçilerin ve halkın fedakarlığı böyle hatalı anlayışlara da darbe vurdu.

Bu grev işçilere dostunu düşmanını tanıttı: Revizyonistlerden dost olmaz!

Grev mücadelesi sırasında revizyonistlerin işçi düşmanı yüzünü daha iyi tanıdık. DİSK'e bağlı sendikalardan bazısının başına çöreklenmiş olan revizyonistler mücadelemiz boyunca sendikamıza düşmanlığı esas aldılar. ÇİTOS-İŞ' in "maocu" olduğunu sövlediler, grevimizi kırmaya ve desteksiz bırakmaya çalıştılar. Grevci işçiler arasında, grevimizin en önemli talebini oluşturan iş güvenliğinin hiç bir zaman gerçekleşemeyeceği şeklinde gerici bir propaganda yürüttüler.

Grev yerine "Ne Amerika Ne Rusya Bağımsız Demokratik Türkiye" pankartının asılması üzerine bir revizyonist, "Kaldırın bunu, yoksa yırtarım" diye tehditler savurduğunda bütün işçileri karşısında buldu. İşçiler "Biz bu pankartı indirtmeyiz, buna kimsenin gücü yetmez" diyorlardı. Böylece grev mücadelemiz boyunca revizyonistlerin işçilerin ilgilerinin olmadığını daha iyi gördük Onların bütün meselesi Rusya'ya uşaklık yapmak ve işçi sınıfını bölmeye çalışmaktır. Onların grevimizi kırma çabaları da patronun en büyük yardımcıları olduklarını gösterdi.

Grevimiz sırasında MC iktidarının işçi düşmanı yüzünü de daha iyi gördük. Özellikle hükümetin grevimizi ertelemesi üzerine grev yeri "Yıkılsın MC" sloganlarıyla çınladı. Grev mücadelesi boyunca işçi sınıfının sadece patronlara değil, aynı zamanda MC'ye ve halkımızın baş düşmanları Amerika ve Rusya'ya da karşı çıkmak gerektiğini daha iyi gördük.

Çukurova Çimento Fabrikasında toplu sözleşme ve grev mücadelemiz başarıyla yürümektedir. Mücadelemiz sırasında çimento işçilerinin fedakarlığının, işçi sınıfı dayanışmasının ve halkın aktif desteğinin parlak bir örneğini yaşadık. Bu bize güç vermektedir. Proleter devrimci siyasetimize sıkıca sarıldığımız, işçi sınıfına ve halka güvenerek onlarla birleştiğimiz zaman yenemeyeceğimiz güçlük yoktur.

— YAŞASIN HAKLI GREVİMİZ'
— İŞÇİ KIYIMINA SON'
— İŞ GÜVENLİĞİ İSTİYORUZ'
— İNSANCA YAŞAMAK İÇİN ÜCRET ZAMMI İSTİYORUZ'
— YIKILSIN MİLLİ BAĞIMSIZLIĞIN VE HALKIN DÜŞMANI MC'
— NE AMERİKA NE RUSYA BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE'
— YAŞASIN DEVRİMCİ ÇİTOS-İŞ'

Grev Komitesi: Erdem Özdemir, İbrahim Gezer, Rıza Böke, Tuncan Tagay, Ergin Yıldızçakar, Mahmut Zeren, Muktedir İnal, Kemal Al...

TEMSİLCİLER TOPLANTISI DEĞİL İGD'LİLER TOPLANTISI

Türkler-Ertürk-Meriç grubunun 9 Ekim'de Spor Sergi Sarayı'nda düzenlemeye çalıştıkları göv de gösterisi tam bir fiyaskoyla sonuçlandı.

Kemal Türkler, önce Genel Temsilciler Meclisi'ni, Yürütme Kurulu'nun kararı olmadan kendi başına toplamaya kalkıştı. Genel Yönetim Kurulu'nun bu kararı iptal etmesi üzerine, bu defa da üç kişilik bir tertip komitesi ile başvurarak, DİSK'le ilgisi olmayan bir toplantı düzenlendi.

Revizyonistlerin Genel Temsilciler Meclisi olarak göstermeye çalıştığı bu toplantı, DİSK içinde ki Rus beşinci kolunun güçsüzlüğünü, cebir ve şiddete dayanan yöntemlerini, "tabanın söz ve karar sahibi" olmasından ne anladıklarını bir kere daha göstermesi bakımından faydalı olmuştur.

Toplantıya 12 000 DİSK temsilcisinden ancak 750'si katılmıştı. DİSK'e bağlı 18 sendikanın baştemsilcileri, temsilcileri ve şube başkanları, DİSK Onur ve Denetim Kurullarının üyeleri ve 28 kişilik DİSK Yönetim Kurulu'ndan 21 kişi toplantıda yoktu.

Salonda ancak 2500 kişi vardı. Bu topluluğun büyük çoğunluğunu ise arabayla toplayıp getirdikleri, temsilcilikle ilgileri bulunmayan İGD'liler İKD'liler meydana getiriyordu. Toplantı boyunca İGD'li zorbalar yine kapı önünde barikat kurmuş bekliyorlardı. Gelenlerin üzeri bir bir aranıyor ve İGD, İKD mensupları, görevli kartıyla ve özel dele ge davetiyesiyle içeri alınıyordu. Revizyonistler, toplantının kalabalık görünmesi için ne yapacaklarını şaşırdılar. Kapıdaki İGD'lilere, içeri gireni bir daha dışarı çıkarmama emrini verdiler. Toplantıya katılan bir temsilci şöyle diyordu: "İyi, toplantıya geldim dinledim, işim var gideceğim. Fakat bu zorbalık niye? İGD'liler herhalde gardiyanlık öğreniyorlar. Önce Merter'i basıp 4 kişiyi hapsettiler. Bugün de burada işçileri hapsedip dışarı çıkartmamaya çalışıyorlar."

Toplantıdan sonra oybirliği ile alındığı açıklanan karar metninin altındaki imzalar bile, revizyonistlerin bu toplantıda uğradıkları hayal kırıklığını gösteremeyecek yetiyordu. Mehmet Ertürk, kararın altına ancak 5-6 sendikanın kendi güdümündeki başkanlarının imzalarını attırabilmişti. Bu sendikaların bazı yöneticileri de (Has-İş, Turizm - İş vs.) daha sonraki günlerde karara katılmadıklarını veya Genel Başkanın sahte Kongre ile yönetimi gaspettiğini, Genel Başkanlarının kararının sendikayı bağlamayacağını açıkladılar.

İşte, ne toplantının ertesi günü Politika gazetesinin attığı "DİSK budur" gibi şatafatlı manşetler, ne de Oya Baydar'ın "Türkiye'nin dört bir yanından her türlü engeli aşarak gelen binlerce temsilcinin katılması, ile yapılan toplantının görkemi, heyecanı, kararlılığı....." gibi yaldızlı sözleri, revizyonist çetenin güç gösterisi yapmak için kalkıştığı bu toplantıda uğradığı yenilgiyi örtbas edemedi.

REVİZYONİST ÇET[E]

MADEN İŞÇİLE[R]

Günlerdir kopartılan olağanüstü kongre yaygaraları, "Hodri meydan" yollu demeçler, gazetelere verilen kongre ilanları, tabanın önünde hesaplaşma palavraları, hepsi bir balon gibi söndü. Geride üç buçuk adamlarıyla yapayalnız,uğradıkları yenilgiyi hazmetmeye çalışan revizyonist çete kaldı. Kemal Türkler, 14 Ekim'de yapılan Başkanlar Konseyi toplantısında, Olağanüstü Genel Kurulun 23 Aralık'ta yapılmasını kabul etti.

Ne oldu revizyonist çeteye? Haftalardır "tabana" başvurmaya can atanlara ne oldu? Neden Kemal Türkler iddia ettiği gibi yetkisini kullanıp Genel Kurulu toplamaya girişemedi? Türkler -Ertürk takımı daha kongre toplamadan boylarının ölçüsünü aldılar. Onlar böyle bir kongre tezgahlamaya kalkışırlarsa, peşlerine taktıkları üç - beş sendikacı ve İGD'li komandolarıyla Spor Sergi'nin ortasında bir avuç kalacaklarını anladılar.

Revizyonist ağalar bir maceraya girişmişlerdi. Son bir yıl içinde her gün biraz daha çöktüklerini, işçi sınıfının nefretini topladıklarını, bir köşeye sıkıştıklarını görüyorlardı. İşçi sınıfımız üç yıl içinde geçirdiği birçok acı deneyle revizyonist çetenin işçi düşmanı, vatan haini yüzünü tanımaya başlamıştı. Bu tecrit zincirini kırmak ve ellerine geçirdikleri mevkileri koruyabilmek için gözükara bir saldırıya giriştiler. Ajan kimlikleriyle açıkça ortaya çıkıp, baskınlarla, şantajlarla istedikleri kararları çıkartmaya, dediklerini yaptırmaya çalıştılar. Sahte bir kongre toplayıp, DİSK yönetimini ellerine geçirmeyi umdular.

Ancak giriştikleri bu maceranın sonu yenilgi oldu. İşçi sınıfı, DİSK'e karşı girişilen saldırıları nefretle karşıladı. Birçok sendika ve sendika yöneticisi, Mehmet Ertürk ve çetesinin giriştikleri saldırıları mahkum etti. Bazı fabrikalarda işçiler imzalar toplayarak revizyonistlerin zorbalığına karşı çıktılar ve UDC'yi reddettiler. DİSK'in bütün karar organlarında büyük çoğunluk revizyonist kliğe karşı birleşti.

Revizyonistler ne kadar güçsüz olduklarını en açık bir şekilde 9 Ekim'de Spor Sergi'de gördüler. Bir gövde gösterisi yapmak umuduyla tertipledikleri toplantıya 12 bin temsilciden pek azı katılmıştı. Ve bu katılanların büyük çoğunluğu da revizyonistlere ve onların sosyal-faşist yöntemlerine nefret duyguları içinde toplantıdan çıkıp gitti. DİSK'in en büyük sendikaları ve yüzbinlerce işçi bu toplantıya katılmayı reddetti. 9 Ekim toplantısı DİSK temsilcilerinin değil İGD'lilerin toplantısı oldu.

Bu durumda revizyonistler kendi başlarına toplayacakları bir genel kurulun, güçsüzlüklerini gösterm ekten başka bir sonuç vermeyeceğini, çöküşlerini daha da yaklaştıracağını gördüler. Böylece Başkanlar Konseyi'nin büyük çoğunlukla benimsediği kongre tarihini kabul etmek zorunda kaldılar.

Bu sonuç DİSK'li işçilerin, DİSK içindeki yurtsever sendikacıların Rus beşinci koluna karşı kazandığı önemli bir başarıdır. Revizyonist çete DİSK'te bir darbe yemiştir. Fakat işçi sınıfı henüz mücadelenin başlangıcındadır. Revizyonist

Yeni Gayret işçileri:

"M. ERTÜRK ÇETESİNİ SENDİKAMIZDAN SÖKÜP ATMAYA KARARLIYIZ!"

Halkın Sesi muhabirleri, revizyonist - lerin DİSK'e saldırısı, Maden-İş Kongresi, K. Türkler'in temsilciler toplantısı adı altında yaptığı İGD'liler toplantısı ve UDC konusundaki görüşlerini almak üzere İstanbul Alibeyköy'deki çeşitli fabrikalardan işçilerle görüştü. Aşağıda MESS grevcilerinden Yeni Gayret işçileriyle yapılan görüşmeyi sunuyoruz.

Her türlü güçlüğe rağmen grevlerini ilk gü kü kararlılık içinde sürdürme azminde bulunan Y[e]ni Gayret işçilerini grev çadırında ziyaret ettik. Görüşmek istediğimiz konuları sıraladığımızda yüz leri aydınlandı. Bir grup işçiyle oturup konuşmaya başladık. İçlerinde temsilcileri de vardı. İşçile[r] bir yandan aralarında tartışarak, sorularımıza c[e]vap verdiler. DİSK içinde revizyonistlere karş[ı] güçlenen mücadeleyi şöyle dile getirdiler:

"Kemal Türkler kendisine muhalefet edenler[i] faşistlikle suçluyor. Bir kere Kemal Türkler ken disinin faşist olmadığını asla ispatlayamaz. 4'le[r] dediği DİSK yürütme kurulunu karalamak için onları kasaları soymakla suçluyor. Biz şimdi Kema[l] Türkler'e soruyoruz: 'Madem öyleydi de şimdi sa[n] na muhalefet ettikleri zaman mı bunu söylüyorsun Neden şimdiye kadar sustun? Şimdi sana muhale fet ettikleri için mi hırsız, kumarbaz oluyorlar?'"

SORU: İGD'lilerin M. Ertürk öncülüğünde DİSK' basmasına ne diyorsunuz?

"Ne diyeceğiz! Bu Mehmet Ertürk'e bir zaman eleştiri yönelttildi. 'Sen İGD'lileri destekli-

Bir işçi temsilcisi:

ONLARIN "İLERİ DEMOKRATİK" DÜZENİNİ GÖZLERİMİZLE GÖRDÜK

Rus uşakları, DİSK Temsilciler Meclisi adı altında bir toplantı yaptılar.

Bize delege kartlarını sendikadan vermeleri gerekirken, Spor ve Sergi Sarayı'nın önünde dağıttılar. Temsilcilerin çoğu gelmemişlerdi. Orada, temsilcilerden çok İGD'li görevliler vardı.

Toplantıya girişimiz bile,Rus uşaklarının nasıl bir düzen istediğini gösteriyordu. Delege kartını alan temsilci, elli kişi bir tarafta elli kişi öbür tarafta dizilmiş İGD'lilerin arasından geçerken herkese delege kartını gösteriyordu. Ondan sonra üstümüz başımız arandı. Sonra da kartın ucu kesilerek içeri alındık. Salonda da temsilcilerden fazla görevli vardı. Kemal Türkler Divan Kurulu'nu seçmedi, kendisinin Divan Kurulu olduğunu ilan etti. Toplantının gündemi de yoktu.

Kemal Türkler konuşmaya başlayınca İGD'liler alkışa,bağırışmaya başladılar. Türkler'in konuşması tamamen Rus uşaklığını gösteriyordu. Rus uşakları, UDC'den vazgeçeceklerini, bunun yerine başka ad altında cepheyi oluşturacaklarını söylediler. Bunu kimseye yutturamayacaklar. Ayaklarıkaymayabaşlayınca, Brejnev uşakları bir kaptan başka bir kaba giriyorlar.

Kemal Türkler konuşmasını bitirince, bir baştemsilciye söz istediği halde verilmediği için biz salonu terketmek istedik.Görevliler bizi dışarı bırakmadılar. "Oylama yapılmadan dışarı çıkamazsınız" dediler. Oylamaya geçildi. Görevlilerin oy ve söz hakkı olmadığı halde,onlar da oy kullandılar.

Biz grup olarak red oyu verdik. Görevli İGD'liler başımıza dolandılar. Oybirliği ile karar aldıklarını söylediler. Ben kalkıp, "Oy birliğiyle değil!", diye bağırınca, görevli İGD'li arkadan beni silkeleyerek, "oybirliği ile dediyse oy birliği iledir" dedi ve zorla oturttu.

İşte, Rus uşaklarının yüzü bu! Getirecekleri "ileri demokratik düzen" de budur!

NİN BELKEMİĞİNİ
İ KIRACAKTIR!

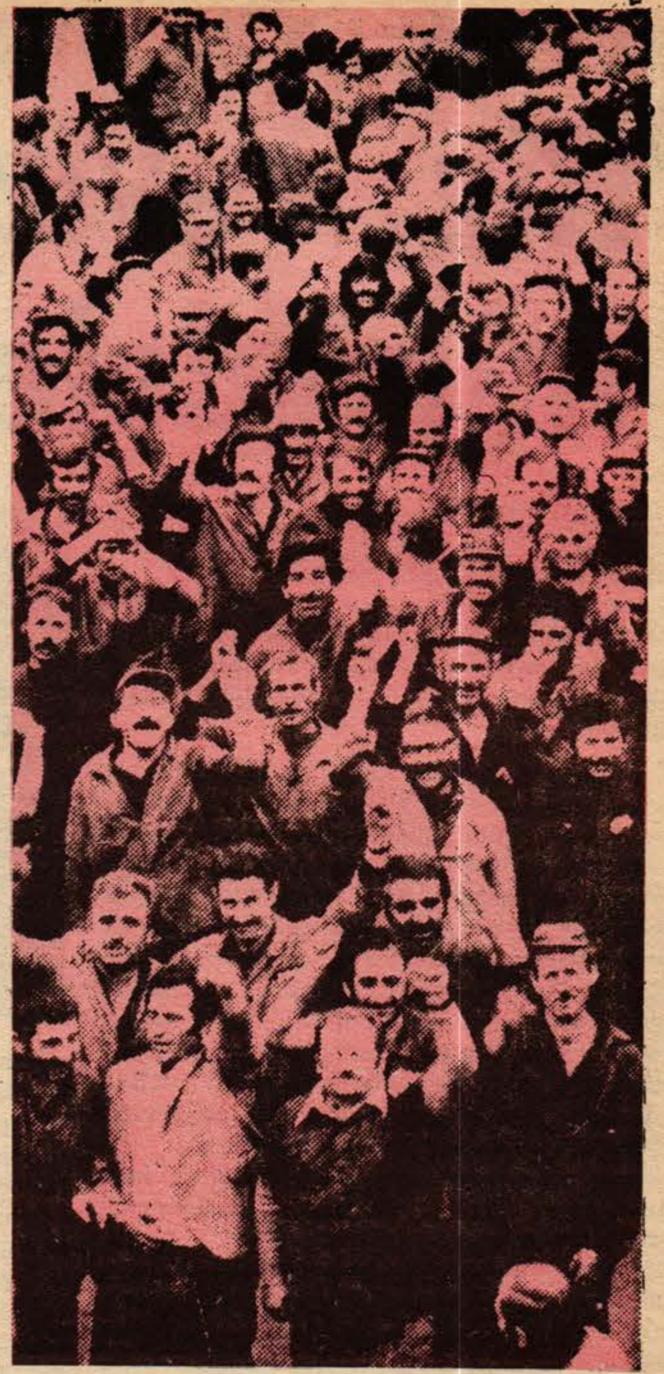
kroplar, işimdi tutunabildikleri köşelerden ısi faaliyetlerine devam edecekler. Binbir türkılığa bürünerek güç toplamaya, mevzilerini koınaya çalışacaklar. Onların toparlanmasına fır: vermemeli, önümüzdeki genel kurul için ciddi · şekilde hazırlanmalıyız. Revizyonistlere 22 Alık'ta hakettikleri ceyabı vermek için çalışmaız. Bizim mücadelemiz sendikamızı bütün Rus aklarından temizleyinceye kadar, bu azılı işçi şmanlarının kökü kazınıncaya ve sendikalar işiin oluncaya kadar devam edecektir. Bu mücaleyi sonuna kadar sürdürecek biricik güç işçi ııfıdır. Mücadelenin kaderini DİSK'in tabanındayüzbinlerce sıradan işçi belirleyecektir. Reviznistler bir darbe yediler ama, bugün hâlâ önemli r mevziyi ellerinde tutuyorlar. Onlar DİSK indeki mevzilerini kaybettikçe Maden – İş'teki ltuklarına daha sıkı sarılıyorlar. Revizyonistlen şimdiye kadar bu koltukları koruyabilmek için .şvurmadıkları zorbalık, işlemedikleri suç kaladı. Bugün de baskı ve zorbalıklar aynı hızla evam ediyor. Çünkü bugün revizyonistler için aden-İş'in tepesindeki güçlerini korumak her ımankinden daha büyük önem kazanmıştır. Errk yönetimi işçiler hakkında gizli raporlar harlıyor. İşçileri Merter'e çağırarak sorguya çeyorlar. Maden-İş Onur Kurulu ardarda ihraç ırarları alıyor. Revizyonistler güçlerini DİSK indeki bu tek önemli dayanaklarına yığıp Maden'i işçi sınıfına karşı bir üs haline getirmeye çaşıyorlar.

Bütün bu şartlarda beşinci kolun DİSK içinden temizlenmesi mücadelesinde Maden-İş tayin edici bir önem kazanmıştır. Maden-İş içindeki mücadele DİSK içinde beşinci kola karşı verilen mücadelenin düğüm noktası haline gelmiştir. Yıllardan beri bütün işçi sınıfımıza örnek olan, her mücadelede en önde olan maden işçilerine şimdi çok önemli bir sorumluluk düşüyor: Maden-İş'i Türkler-Ertürk-Meriç çetesinin elinden kurtarmak, revizyonist çetenin belkemiğini Maden-İş'de kırmak.

Bu elbette zorlu bir mücadele olacaktır. Ama 1960'larda sayısız fedakarlıkla sarı sendika çemberini kıran ve DİSK'i yaratan maden işçileri bugün revizyonist zinciri de mutlaka kıracaktır. DİSK içinde sahte TKP ajanlarına karşı mücadele isteyen herkes bu mücadelede maden işçileriyle omuz omuza olmalıdır. Türkler-Ertürk kliğine karşı mücadele eden bütün yurtseverler, bütün demokratlar maden işçilerinin mücadelesinin önemini kavramalı ve var güçleriyle destek olmalıdırlar. Bütün işçi sınıfı Maden işçileriyle sağlam bir sınıf dayanışmasına girmelidir.

Maden işçileri,

Revizyonist çetenin ne kadar güçsüz olduğu son olaylarda bir kere daha ortaya çıktı. Bugün işçi düşmanlarına karşı mücadeleyi yükseltmenin tam zamanıdır. Şartlar işçi sınıfının lehinedir. Sendikamızın tepesinde bir ur gibi duran revizyonist hainleri yıkmak için örgütlenelim, cesaretle mücadele edelim.

ɾorsun' diye. 'Evet destekliyorum, çünkü onların ɪirçok yardımlarını görüyoruz' demişti. İGD'lile -ɪin en son yardımı da DİSK'i basmak. M.Ertürk'ün GD'lilerle yaptığı sözde temsilciler meclisi de u yardımlarından biri olacak.

"Bunlar işçileri 'bunlar Maocudur, bölücüdür' ɪiyerek parçalamaya çalıştılar. Daha önce bizim urada 14. bölge lokal temsilciliği seçimi olmuştu. I. Ertürk'e muhalefet ettiğimiz için bize zorbalık ygulamaya kalkıştılar. Seçimleri yine de biz kaandık. Bunun üzerine M. Ertürk 'maocular bölgei bastı' diyerek Demir Döküm işçilerini yardımına ağırdı. Biz de o sırada 'Bu meydanda cengimiz var. r olan meydana gelsin' diye marş söylüyorduk. Demirdökümlü arkadaşlar geldiler. Kim bastı bölgeyi iye sordular. M. Ertürk bizi gösterince işçiler Mehmet Ertürk'e küfrederek, onu lanetleyerek çeip gittiler."

SORU: Son Maden-İş Kongresi hakkındaki düşünceleriniz nedir?

"Revizyonistler son Maden-İş Kongresini Beediye Sarayında yaptılar. 14. Bölgeden gelen tem-silcileri içeri almadılar. Nedenini soran işçi dele-elere de Mehmet Ertürk şöyle demiş: 'Bunlar bana hanet edenlerdir. 14. Bölgedeki delege seçimlerinde eni dövdüler.' M. Ertürk diğer delegelere karşı şöyle bir taktik uyguladı: 'Tamam, bakalım boş sandalye arsa alalım' dedi. Gidip İGD'lilerin 'görevli' gömleklerini boş sandalyelerin üzerine koydurttu. Sonra a 'boş yer yokmuş. Ayakta da kabul etmiyoruz.' direrek bizim bölge delegelerini içeri sokmadılar."

SORU: Son Temsilciler Toplantısı hakkındaki görüşleriniz nedir?

9 Ekim'de Spor Sergi Sarayında Kemal Türkler'n yaptığı toplantıya katılanlar ne temsilciydi ne delegeydi. Hepsi de İGD'liydi, işçilikle alakası olmayan, Kemal Türkler'in adamlarıydılar. Onlar undan sonra işçi namına istedikleri gibi toplantı düzenleyemeyeceklerdir. Oradaki toplantı İGD'liler toplantısıydı. Aldıkları bütün kararlar da geçersizdir.

SORU: Kemal Türkler DİSK'in Olağanüstü Genel Kurulunun 21 Ekim'de toplamaya karar verdi. Siz buna ne diyorsunuz?

"Kemal Türkler öyle kendi başına kararlar alıp uygulayamaz. Biz böyle kararları tanımıyoruz. Böyle toplantılara da katılmayı reddediyoruz."

Başka bir işçi söz alarak şöyle dedi:

"Bir kere tüzük değişmelidir. Onlar tüzüğe göre kendi yandaşlarını eğitim seminerlerine alıyorlar. Delege seçtiriyorlar. İGD'lileri seminerlere gönderiyorlar. Seminerlere katılacak olanları ancak o fabrikadaki işçiler seçebilirler."

Bir başka işçi söze karıştı ve şöyle dedi:

"Ben bir işçi olarak şunların açıklanmasını istiyorum. DİSK'in bütün hesapları, geliri gideri ayrıntılı olarak bütün işçilere açıklanmalıdır. Sonra bu İGD'liler işçilikle alakaları olmadığı halde neden DİSK'ten besleniyorlar? Bunların açıklanmasını istiyorum. Sonra İlerici Kadınlar Derneği'nin DİSK'le alakası nedir? Bu dernek kim tarafından besleniyor? Bunların işçi sınıfına yararı zararı nedir? Bunların yararlarının olmadığını gördük, biliyoruz. Sendikamız ne Kemal Türkler'in ne Mehmet Ertürk'lerin ne de bu İGD, İKD gibi beslemelerin çiftliği değildir. DİSK işçilerin bir örgütüdür. Bütün bunların hesabını bu yöneticilerden soruyoruz ve açıklama istiyoruz. Bunları sendikamızdan söküp atmaya da kararlıyız."

SORU: UDC hakkında ne düşünüyorsunuz?

"Bunların dediklerine bakılırsa kendileri demokrat oluyor, başkaları faşist. Cephelerine demokratik diyorlar ama yaptıkları meydanda. İşçiler namına İGD'lileri toplamak, kararlar almak, kongrelere işçi delegelerini sokmamak. Bunlar birbirlerinden de habersiz hesaplar açıklıyorlar. Bir toplantıda Mehmet Ertürk işçilere 50 milyon grev aidatı ödediğini söylüyor. Şinasi Kaya ise Yankı dergisine verdiği mülakatta 80 milyon ödendiğini açıklıyor. Hangisi doğru. Şu doğru ki ortada yenen paralar var.

Bir başka işçi arkadaşının sözlerini şöyle tamamlıyor:

"Bunların ulusal cephesi Rus uşaklığı. Karşı çıkanlar da faşist oluyor. Bunların cephesinin ulusallıkla da demokratikle de hiç bir alakası yoktur."

Kemal Türkler takımı işçileri 'bu maocudur, bu faşisttir' diyerek bölmeye çalışıyor. Neden, çünkü kendi görüşlerine ters. Neresinde bunun demokrasi? Bugün ben Halkın Sesi okuyorum. Kimse bana neden okuyorsun diyemez. Bana bu doğru geliyor. Okuyorsam ne yapıyorum, karşıma çıkan yanlış görüşlerin yanlışlığını açıklıyorum. Bu fikrimi o da benimsiyorsa neden aramızda çelişme olsun? Revizyonistler de demokratik ismini taşıyıp demokratik tartışmaya karşı çıkan kimselerdir. Onlar demokrasiden bahsetmesinler. Kimi kandırmaya çalışıyorlar. Onların yaptığı sahtekarlıktan başka bir şey değildir.

SORU: Sizce bu revizyonist sendika ağalarına karşı mücadele için işçilere düşen görevler nedir?

"Bütün işçilerin olandan bitenden haberdar olması lazımdır. Ayrıca bölgelerde de temsilciler 'bu kararlar Rus uşaklarının, İGD'lilerin, revizyonistlerin kararlarıdır. Bunları biz işçiler olarak protesto ediyoruz' diye açıklamalar yapmalıdır.

"Biz, yöneticiler istese de istemese de bu grevi sonuna kadar yürütmeye kararlıyız. Onlar işçiyi bıraksa, işçi tek başına kalsa bu grevi yürütecektir. Bizim isteğimiz dışında asla sözleşme imzalatmayacağız. Son olarak, işçiye dışardan gelen yardımları dağıttılar. Greve giderken 'dışardaki sendikalardan kişi başına 400 kilo erzak gelecek, 6 ay idare edersiniz' dediler. Nihayet gele gele kişi başına 800 gram et geldi. Onu da şöyle bir tutanakla teslim ettiler:

"Yurtdışındaki sendikalardan bağış olarak ve gümrük vergisinden muaf tutularak gelen konserveleri T. Maden-İş sendikasından aldım, bu etleri kendi tüketimim için kullanacağım. Hiç bir surette satmayacağım. Bir başkasına da yemek üzere bile olsa vermeyeceğim. Dayanışmanın kaçakçılık suçu olduğunu biliyorum."

Şimdi burada kaç kutu, ne kadar kilo olduğu belli değil. Bu tutanak bile onların kaçakçılığını ortaya koyuyor. 400 kilonun 800 grama düşürülerek gelmediği ne malum?

"Son olarak biz işçiler şunu söylemek istiyoruz: Biz sendikamıza mutlaka sahip çıkacağız. Demokrasiden sözedip her türlü baskıyı uygulayan sahtekarları da sendikamızdan temizleyeceğiz."

DEMİR DÖKÜM İŞÇİLERİ:

"Biz, revizyonistlerin ne mal mücadele içinde gördük,,

Demir Dökümlü bir grup işçi ile DİSK'teki son gelişmeleri, revizyonistlere karşı sendikada ve özellikle Maden-İş'te yükselen mücadeleyi görüşmüştük. Revizyonistleri sendikalarından temizleyeceklerini söylerken yüzleri sevinçle parlıyordu. Gelişmeler onların mücadele azmini daha da pekiştirmişti. İşçiler şunları söylediler:

"Bu revizyonistler bizim Demir Döküm'de çok azdırlar. Hele son gelişmelerden sonra süklüm püklüm oldular. Mehmet Ertürk'ün jandarmalığını yapan İGD'lilerden bir grup da bizim fabrikaya sokulmuştu. Bunların işçilikle hiç alakası yoktur. Bunların işi gücü işçilerin yanına sokulup 'burada maocular var, onlar bölücüdür, faşisttir' diye propaganda yapmaktı. İşçileri tenhada birer birer sıkıştırıp kafalarını bulandırıyorlardı. Fakat gene de fikirlerini kabul ettiremiyorlardı. Ama artık eskisi gibi Halkın Sesi okuyan işçileri fabrikadan attıramıyorlar. Hele DİSK'i basmalarından sonra fabrikada tamamen tecrit olmuş durumdalar. Artık bütün işçiler,onların DİSK'in parasıyla beslendiklerini, Kemal Türkler'in, Mehmet Ertürk'ün paralı adamları olduklarını biliyorlar. Aldıkları para 1200 lira olduğu halde nasıl böyle yaşayabiliyorlar diye bütün işçi hayret ederdi, ama şimdi nereden, kimler tarafından,niçin beslendiklerini gördük. Ne mal olduklarını çok iyi anladık."

Bir başka devrimci işçi sözü alarak Demir Döküm işçilerinin revizyonistlere karşı bilinçlenmelerine yardım eden olayları şöyle anlatıyor:

"Eskiden Demir Döküm işçileri, DİSK'teki Rus beşinci kolu ve onların beslemeleri İGD'liler hakkında 'bunlar sosyalisttirler' diye düşünüyorlardı. Onun için onların görevlendirilmelerine pek karşı çıkmadılar. Fakat olaylar işçilerin bilinçlenmelerini sağladı. Geçen sene DGM'ye karşı DİSK tarafından genel yas ilan edildiği zaman işçilerin kafası bulanmaya başladı. Biz devrimci işçiler bunların sosyalist olmadıklarını söyledik. Çoğunluk işçi henüz bunu göremiyordu. Kemal Türkler, Mehmet Ertürk, Aydın Meriç gibi revizyonist elebaşılara eleştiri yaptığımızda işçiler bunu sendikaya karşıymışız gibi ele alıyorlardı. Bunların Rusya'ya.hizmet etmiklerinin henüz farkında değillerdi. DGM'ye karşı yürüyüş yapmaya hazırlandığımız zaman bütün işçiler son derece heyecanlandı. Bütün arkadaşlar yürüyüşe hazırdık. Ancak ne var ki bir grup işçiyi arabaya bindirip götürdüler.Yürümek isteyenleri de 'yürüyüş yarın yapılacak öbür gün yapılacak' diyerek kandırdılar. Birkaç İGD'li işçilerin yürümesine karşı çıkarak 'sendikamız var, onun sözünün dışına çıkamayız' deyince işçiler onların üzerine yürüdüler. 'Sen ne biçim konuşuyorsun, biz çoluk çocuğumuzla halkla yürümezsek, gücümüzü onlarla birleştirmezsek hangi mücadeleyi yürütebiliriz' dediler. Daha sonra işbaşı yapıldı. Biz orada bunların işçi düşmanı olduklarını açıkladık. Birçok arkadaş durumun farkına varmaya, onların sosyalist maskesi altındaki gerçek yüzlerini görmeye başladı.

"Yine bir gün kapıda Halkın Sesi dergisi satılırken İGD'liler proleter devrimcilere saldırdılar. Orada bulunan işçiler 'madem ki siz devrimcisiniz, Halkın Sesi de devrimci bir gazete. Peki neden sattırmıyorsunuz' diyerek İGD'lilere karşı çıktılar. Bu da işçiler için uyarıcı bir olay oldu.

"Daha sonra bildiğimiz 1 Mayıs katliamı oldu. Ertesi gün pazartesi, işbaşı yaptığımızda bunlar ellişer kişilik gruplar halinde ellerinde sopalarla, tezgahları başında çalışan işçi kardeşlerimize saldırdılar. 'Bunlar maocudur, bölücüdür' diyerek kapı dışarı attılar. Bütün işçiler bu olayı nefretle karşıladı. İşçiler 'Ne oluyor, eskiden Demir Dökümde patron bile işçi atamazken, bunlar nasıl oluyor da arkadaşlarımıza atıyorlar!' diyerek bunların gerçek yüzlerini daha iyi görmeye başladılar. O zaman bırakalım bilinçli işçileri hacısı hocasına kadar herkes bunların namussuz olduklarını, devrimcilikle alakaları olmadığını, Rus uşakları olduklarını

ÜÇLÜ BLOK BİR KERE DAHA, "İ. BİLEN'LE ELELE REVİZYONİST CEPHEDE,,

Üçlü Oportünist Blok'un şefleri DİSK içinde 5. kolun ajanlarına karşı mücadelenin yükselmesiyle birlikte, bir kere daha Brejnev'in, sahte TKP'nin yanında saf tuttular.

Halkın Kurtuluşu, 10 Ekim tarihli 77. sayısında, DİSK'teki son gelişmeler konusunda şunları yazıyor:

"...Sosyal faşistleri tasfiye ederek DİSK üzerinde, dolayısıyla işçi sınıfı üzerinde hegemonya kurma sevdasına düşenler, reformcu sendika ağaları, reformist burjuvazidir."

"...Son durumun bir başka yönünün de ağalık kavgası olduğu görülmektedir. Sosyal faşistler mi işçi sınıfını piyon olarak kullansın, reformist burjuvazi mi?"

Halkın Birliği ise, aynı anlayışı, 11 Ekim tarihli 19. sayısında şu sözlerle dile getiriyor:

"Sendika yönetimine daha azılı bir gerici kliğin yerine diğer bir gerici kliğin geçmesi için mücadele, işçi sınıfının menfaatlerine aykırıdır."

Şimdiye kadar kim, halkın, işçi sınıfının yararına bir iş yaptıysa, kim halkın düşmanlarına karşı olumlu tavır aldıysa, karşısında revizyonistlerle veya faşistlerle elele, Üçlü Blok'un şeflerini buldu.

Türk-İş 10. Kongresinde Halil Tunç yönetimine karşı muhalefet eden sosyal-demokrat sendikacılara, herkesten önce saldıran, oportünist blokun şefleri olmuştu.

Halil Tunç, MC'ye karşı genel grev çağrısı yaptığında, yine Üçlü Blok hep bir ağızdan "hain", "faşist" diye bağırmaya ve faşistlerle, revizyonistlerle birlikte grev kırıcılığı yapmaya girişmişti.

Bugün de, DİSK içindeki revizyonist çeteye karşı mücadele eden sendikacılar, karşılarında İ. Bilen revizyonistleri ile birlikte, Üçlü Blok'un şeflerini buldular.

Oportünistler, bu defa, TKP'li kliğin en zor gününde imdadına yetiştiler. Rus beşinci kolunun DİSK içinde ve bütün Türkiye'de tecrite gittiği, herkesin onlardan elini çekip bir avuç kaldıkları bir zamanda, Üçlü Blok'un şefleri, revizyonist dostlarını tecritten kurtarmak için yardımlarına koşup, bir yandan sahte TKP'ye muhalefet eden sendikacılara, bir yandan da CHP'ye veryansın etmeye başladılar. Şimdi gazetelerinde,CHP'nin faşist ve sosyal-faşistleri kazanma gayreti içinde olduğunu yazıyorlar.

Bütün bu saldırılar ne zaman yapılmaktadır? Tam da bazı CHP'li sendikacıların sahte TKP'ye karşı mücadele ettikleri, CHP'nin Rus beşinci koluna karşı bir tavır almaya başladığı ve arasına bir sınır çekmeye çalıştığı günlerde, Üçlü Blok'un ayrı bir mücadele bayrağı yükseltmesine hiç gerek yoktur. Bu bayrağı, İ. Bilen onlardan üç beş gün önce zaten yükseltti. Her gün "Bizim Radyo"dan, "sağ-sosyal demokratların sınıf uzlaşmacılığından", "DİSK'i uzlaşmacı ellere teslim etmemekten", "sınıfsal çıkarları sermayeye teslim etmemekten" bahsediyor. Üçlü Blok'un şeflerinin yeri, İ. Bilen'in "sınıf sendikacılığı" teraneleriyle kaldırdığı kara bayrağın altıdır.

Üçlü Blok'un DİSK'teki gelişmeler karşısındaki tutumu, bir kere daha gösterdi ki, bol bol sınıf mücadelesinden bahsetmek, herkese birden "kahrolsun" diye saldırmak, kimseyi revizyonistlikten kurtarmıyor. Çünkü Rus uşakları bunun alâsını yapıyorlar. Üçlü Blok'un DİSK içindeki saflaşmada aldığı yer, sınıf tavrı sınıf mücadelesi lafını dillerinden düşürmeyenlerin, "reformizme karşı 'sınıf mücadelesi'" adı altında nasıl en gerici, en işbirlikçi sınıfla, revizyonist burjuvazi ile sınıf işbirliği yaptıklarını göstermesi bakımından öğreticidir.

olduğunu

daha iyi anlamaya başladı. Ancak işçilerin tepkisi karşısında işçi atmakta başarılı olamadılar. Revizyonistler baktılar ki, işler kötüye gidiyor, bu sefer işçilerin kendilerini atmaya hazırlandıklarını hissedince kalktılar, beş arkadaşımızın isimlerini işverene verdiler. Bunları atın dediler. Biz işçilere de 'ne yapalım, bunları patron atıyor, mani olamayız' diye yalan söylediler. Bütün işçi gerçeği biliyor. Dahası, beş arkadaşımızın atılmasıyla da yetinmediler, devrimci olsun, yurtsever olsun, devrimcilerle merhabalaşıp dostluk kuranlar da dahil 150 kişilik bir işçi listesini patrona verdiler. 'Bunlar fabrikayı karıştırıyorlar, bunlar bölücüdür atın' diye. İşveren de bu fırsattan istifade ederek 32 kişilik bir liste hazırlıyor. İşverenin yaptığı listede ise çalışmayanlar, fabrikada dayıyım diyerek gezinenler, işçilere gelince devrimcilik taslayanlar, işyerini terkedip rakı şarap içenler, yani revizyonistlerin adamları. Bu arada işçilerin de revizyonistlere karşı tepkisi yoğunlaştı. İşveren diyor ki 'siz bu 32 kişilik listeye razı olursanız ben de 150 kişilik listenizi atarım'. Revizyonistler bakıyorlar ki 32 kişilik liste kendi adamları. 'Patrona ne sen razı ol, ne biz. Bu iş aramızda kalsın' diyerek bu olayı kapatmaya çalıştılar. Bu olay da işçilerin gözünü açtı. Revizyonistlerin işçi sınıfının yüzkarası olduklarını daha iyi kavradılar"

Konuşmaları heyecanla izleyen başka bir işçi de sözü alarak şöyle devam etti:

"Dersler bunlarla kalmıyor tabii. Son temsilciler toplantısı diye Spor Sergi'de yapılan toplantıdan bütün işçiler çok hınçlıdır. İGD'lilere yakın olan temsilciler de gelip o toplantıyı anlattılar. Orada bütün Demir Döküm işçilerinin 'Maocu' olduklarına karar vermişler. Bu toplantı da bizim arkadaşlar için yararlı oldu. Çünkü oradaki toplantının ne amaçla yapıldığını çok iyi anladılar. 'Biz de onlardan hesap sorarız' diye karar verdiler."

İşçiler son Maden-İş Kongresi hakkındaki düşüncelerini de şöyle anlatıyorlar:

"Geçtiğimiz günlerde Maden-İş Kongresi'nin yapıldığını duyduk. Bu kongreden de hemen bütün işçilerin hiç haberi yoktu. Ne zaman başlayacak, nerede yapılacak bir bilgileri yoktu. Çünkü bu kongrenin haberi sadece ve sadece İGD'lilere verilmiş. Çünkü onlar gidip kongre salonunda Kemal Türkler ve Mehmet Ertürk'lerin jandarmalığını yapacaklar. İşçilerin de olan bitenden haberleri yok. Baktım bir arkadaş sinirli sinirli çalışıyor. Sebebini sordum. 'Arkadaş' dedi, 'baksana, bizim kısımdaki dört İGD'li işi bırakmışlar, gitmiş Kemal Türkler'in, Mehmet Ertürk'ün jandarmalığını yapıyorlar' 'Nerede? Ben öyle bir şey duymadım' dedim. 'Nasıl duymazsın, Maden-İş'in kongresi yapılıyormuş, oraya gitmişler. Dört gün orada onların jandarmalığını yapacaklarmış. Dört günlük yövmiyeleri de sendikadan. Mutlaka görevli lazımsa neden grevdeki işçi arkadaşlarımızdan ihtiyacı olanlardan almıyorlar? Neyse, ertesi gün oldu. Bizim arkadaşlar Belediye Sarayına gidip toplantıya katılmak istediler. Bizim Demir Döküm'den de 8 delegemizin olması lazım. Bunların dışında bir de fabrikadaki ustabaşılardan Remzi, Seyfi, Yılmaz Hırlak, Pala Hasan'ı götürmüşler. Kongreye girmek isteyen arkadaşlarımızı kapıda İGD'liler çevirip içeri koymuyorlar. Bir işçi diyor ki, ben falan fabrikada işçiyim. Ben kongreye gireceğim. Kapıdaki İGD'li arkadaşlarımıza kükrediyor. 'İşçi de kim oluyormuş, ben işçiyi bilmem ne yapayım' diye hakaretlerde bulunuyor. Gidenler nefretle geri dönüyorlar. Fakat İGD'li olanlara kongre serbest, istedikleri gibi girip

Simko işçilerinin basına açıklaması: "UDC'YE HAYIR"

Bizler, Maden-İş Sendikası tabanındaki işçiler olarak, Maden-İş sendikası yöneticilerinin ve İGD'lilerin DİSK'e saldırılarını ve baskılarını kınıyoruz. Maden-İş yöneticilerinin baskı, zorbalık ve komplolarına karşı direnen, karşı çıkan tüm dürüst, yurtsever ve demokrat sendika yöneticilerini destekliyoruz.

Gaspedilmek istenen "söz ve karar tabanındır" ilkesini sonuna kadar savunuyoruz ve savunanlarla birlikteyiz. Maden-İş yöneticilerinin tabandan habersiz aldıkları kararları, özellikle de UDC için aldıkları kararları yanlış buluyoruz. Maden-İş' ten haksız yere ihraç edilen üyelerin geri alınmasını istiyoruz. Üye ihraçlarını kınıyoruz.

-Maden-İş'te işçi kıyımına son!

-Yaşasın Sendika içi demokrasi!

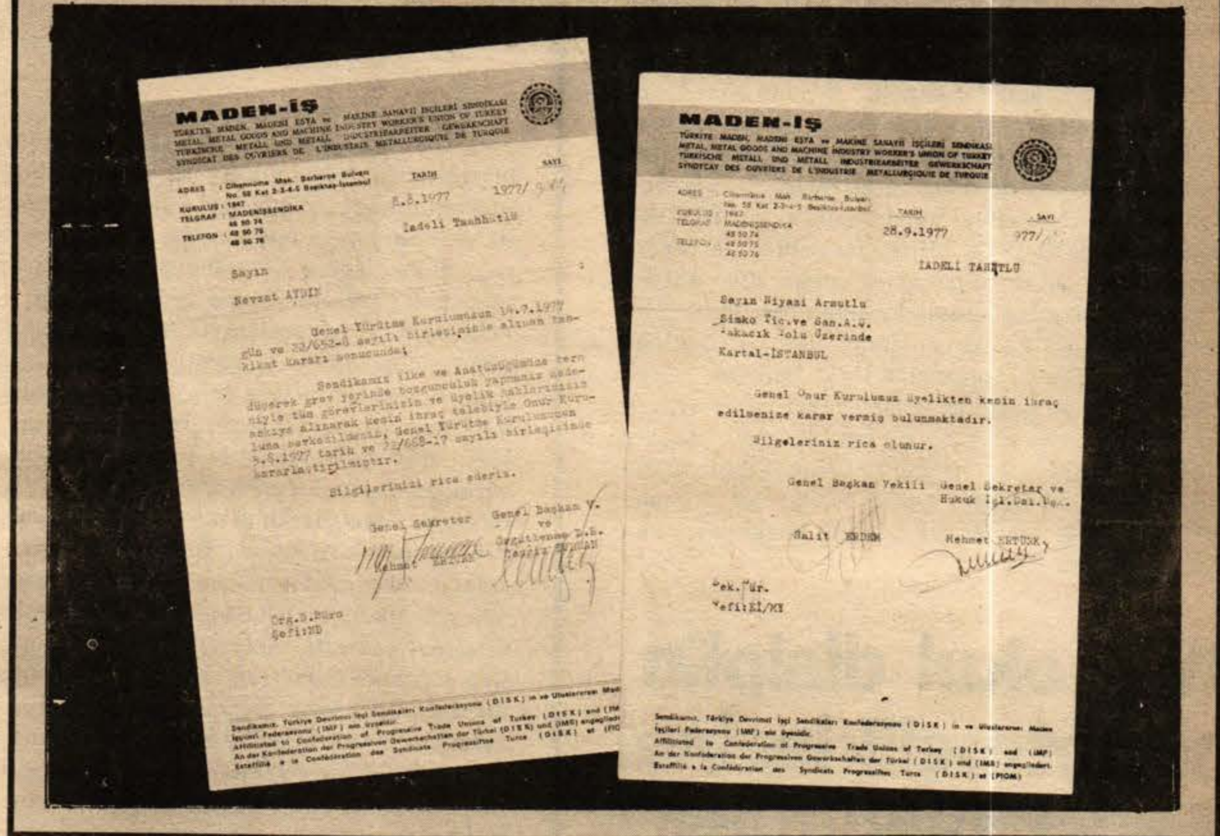
-UDC'ye Hayır!

Maden-İş 4. Bölgede SİMKO'lu işçiler

233 SİMKO İŞÇİSİ

Bizler, aşağıda imzaları bulunan SİMKO'lu işçiler olarak, Maden-İş sendika ağalarının özellikle Kemal Türkler, Mehmet Ertürk ve oylarımızla kovduğumuz Halit Erdemlerin, bizim oylarımızla lokale seçtiğimiz arkadaşlarımızın lokale alınmamasını, arkadaşlarımız Nevzat Aydın ve Niyazi Armutlu'nun sendikamızdan kesin olarak ihraç edilmelerini şiddetle kınıyor, üyeliklerinin geri verilmesini istiyoruz ve arkadaşlarımızla birlikte olduğumuzu bildiriyoruz.

İmzalar

MADEN-İŞ
TÜRKİYE MADEN, MADENİ EŞYA ve MAKİNE SANAYİİ İŞÇİLERİ SENDİKASI
METAL, METAL GOODS AND MACHINE INDUSTRY WORKER'S UNION OF TURKEY
TÜRKISCHE METALL UND METALL INDUSTRIEARBEITER GEWERKSCHAFT
SYNDICAT DES OUVRIERS DE L'INDUSTRIE METALLURGIQUE DE TURQUIE

TARİH 8.8.1977 SAYI 1977/

İadeli Taahhütlü

Sayın Nevzat AYDIN

Genel Yürütme Kurulumuzun 14.7.1977 gün ve 32/652-8 sayılı birleşiminde alınan tedbir kararı sonucunda;

Sendikamız ilke ve Anatüzüğümüze ters düşerek grev yerinde bozgunculuk yapmanız nedeniyle tüm görevlerinizin ve üyelik haklarınızın askıya alınarak kesin ihraç talebiyle Onur Kuruluna sevkedilmeniz, Genel Yürütme Kurulumuzun 8.8.1977 tarih ve 32/668-17 sayılı birleşiminde kararlaştırılmıştır.

Bilgilerinizi rica ederiz.

Genel Sekreter — Genel Başkan Y. ve Örgütlenme D.B.

Org.D.Büro Şefi:ND

Sendikamız, Türkiye Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu (DİSK)'ın ve Uluslararası Maden İşçileri Federasyonu (IMF) nin üyesidir.
Affiliated to Confederation of Progressive Trade Unions of Turkey (DISK) and (IMF)
An der Konfederation der Progressiven Gewerkschaften der Türkei (DISK) und (IMB) angegliedert.
Est affilié a la Confédération des Syndicats Progressistes Turcs (DISK) et (FIOM)

MADEN-İŞ
TÜRKİYE MADEN, MADENİ EŞYA ve MAKİNE SANAYİİ İŞÇİLERİ SENDİKASI
METAL, METAL GOODS AND MACHINE INDUSTRY WORKER'S UNION OF TURKEY
TÜRKISCHE METALL UND METALL INDUSTRIEARBEITER GEWERKSCHAFT
SYNDICAT DES OUVRIERS DE L'INDUSTRIE METALLURGIQUE DE TURQUIE

TARİH 28.9.1977 SAYI 977/

İADELİ TAAHHÜTLÜ

Sayın Niyazi Armutlu
Simko Tic.ve San.A.Ş.
Yakacık Yolu Üzerinde
Kartal-İSTANBUL

Genel Onur Kurulumuz üyelikten kesin ihraç edilmenize karar vermiş bulunmaktadır.

Bilgelerinizi rica olunur.

Genel Başkan Vekili Halit ERDEM — Genel Sekreter ve Hukuk İşl.Dai.Bşk. Mehmet ERTÜRK

Sek.Mür.
Şefi:El/MY

Sendikamız, Türkiye Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu (DİSK)'ın ve Uluslararası Maden İşçileri Federasyonu (IMF) nin üyesidir.
Affiliated to Confederation of Progressive Trade Unions of Turkey (DISK) and (IMF)
An der Konfederation der Progressiven Gewerkschaften der Türkei (DISK) und (IMB) angegliedert.
Est affilié a la Confédération des Syndicats Progressistes Turcs (DISK) et (FIOM)

çıkıyorlar. Üstelik de içerdeki delege olan arkadaşlarımızın başına üçer-dörder kişilik jandarma şeklinde İGD'li dikmişler. Herhangi bir aksi söz söylemesinler, propaganda yapmasınlar, revizyonistlerin istediği kimseleri seçsinler diye. Delege arkadaşlarımız bunları anlattıktan sonra şöyle dediler: Biz de bunun üzerine orayı terkettik. Oy kullanmaya lüzum görmedik, protesto ederek çıktık.

"Bu toplantıdan sonra Demir Döküm işçileri artık İGD'lilerin ne olduklarını kesin olarak anladılar. Eskiden İGD'liler her toplantıya katılırlar, istedikleri yere girip çıkarlar, işçi attırırlardı. Devrimcilere çamur atarlardı. Ama artık o günler geride kaldı. Artık başlarını kaldırıp da işçilerin yüzlerine bakacak halleri kalmadı. DİSK'teki yurtsever sendikacıların DİSK' in hesaplarına el koyup inceleme kararını bütün arkadaşlar sevinçle karşıladılar ve desteklediler. İGD'lilerin sendikamızı basmasını ise nefretle karşıladılar. Bizim sırtımızdan kesilen sendika aidatlarının İGD'li jandarmaları beslemeye harcandığını, bunların sahte TKP'nin adamları olduklarını kesinlikle anlamış bulunuyoruz. K. Türkler, M. Ertürk, Aydın Meriç, Murat Tokmak gibi adamların, bu Rus uşaklarının DİSK'ten kesinlikle uzaklaştırılmalarını istiyoruz. Artık işçileri kandırma imkanları kalmadı. Artık İGD' liler Brejnev'in fikirlerini övemiyorlar, süngüleri düştü. Mehmet Ertürk'ün işçi sınıfını kurtuluşa götürmek, devrim yapmak diye bir meselesinin olmadığını artık bütün işçiler kavramıştır. Bütün yaptıkları devrimci işçileri attırmak, işçilere Brejnev'i, sosyal-emperyalistleri alkışlattırmaktı. Ama kesinlikle şunu belirtebiliriz ki, taban artık uyanmıştır. Bunların ne mal olduklarını görmüştür. Bunlardan kesinlikle hesap sormaya başlamıştır. Onların da hesap verecekleri günler gelmiştir.

"Onlar şöyle diyorlardı" diyor bir işçi ve devam ediyor:

"Peki arkadaşlar Maocular nasıl anlarsınız? Onlara dikkat edin. Onlar sendikanın geliri-gideriyle uğraşırlar, sendika hakkında propaganda yaparlar, kendilerini ele verirler. Yani demek istiyor ki bunlar bizi eleştirirler. Yaptıkları Maden-İş kongresi de Kemal Türkler takımının birbirini seçmek için yaptıkları bir kongre oldu. Onun için biz bu kongreyi meşru bulmuyoruz. Böyle bir Maden-İş kongresi kabul etmiyoruz. Kongre yaptıkları günlerde de öğleye doğruydu. Fabrikanın ortasındaki meydanda toplandılar işçiler. Yüzün üzerindeydi. Bir işçi 'Arkadaşlar, bu İGD'liler nasıl oluyor da bizim adımıza kongre yapıyorlar. Onların kurbanı olamayız biz. Kararımız karardır arkadaşlar DİSK' teki İGD'lileri kesin temizleyeceğiz' dedi. Bütün arkadaşlar söz verdik.

"Demir Döküm işçileri Bölge Delege seçimlerinden de iyi bir ders çıkardılar. M. Ertürk kendi adamlarını delege seçtiremeyince Demir Döküm'e haber saldı, 'bölgeyi komandolar bastı' diye. 50 kadar arkadaş kalktık gittik. Baktık ki, komando dedikleri fabrikadan atılan 5 arkadaşımız, diğer fabrikalardaki işçi kardeşlerimiz. Bizi onlara saldırtmaya yeltendiler. 'Defolun' dedik, döndük geldik fabrikaya. Bu olay birçok işçi arkadaş için çok öğretici oldu."

İTÜ'de dergimizi satan devrimciler saldırıya uğradı

İTÜ'DEN ÖĞRENCİLER

İTÜ'de Üçlü Blok ve maceracılar proleter devrimcilere karşı saldırıya giriştiler. 14 Ekim çarşamba sabahı İTÜ Mühendislik ve Mimarlık Fakültesi binasına girdiğimizde, Dev-Genç'liler "Halkın Sesi'ni burada sattırmayız, zorla da olsa engelleriz" diyerek bizi tehdit ettiler. Biz böyle tehditlere kulak asmayacağımızı ve dergimizi satmaya devam edeceğimizi söyleyince üzerimize saldırdılar. Elimizdeki dergileri almak istediler. Ama saldırıya karşı koyduk ve saldırıları amacına ulaşamadı. Bundan sonra, bizim meseleyi çevremizdeki öğrencilere anlatmamızdan yararlanarak arkamızda duran dergileri kaçırmaya kalktılar.

Ertesi gün İTÜ Gümüşsuyu binasında Halkın Sesi'ni duvara astık. Biraz sonra bir grup Dev-Genç'li dergiyi indirmemizi istedi. Sonra da sayıca bizden fazla olmalarından yararlanarak dergiyi yırttılar. Biz o sırada yemekhanede bulunan 750-800 öğrenciye "Bu dergiyi satan devrimcilere dün Karaköy'de polis saldırdı. Bugün de Dev-Genç'liler saldırıyor" diyerek maceracılığın yüzünü açığa çıkardık. Bundan sonra arkadaşlarımız dergiyi satmaya devam ettiler. Aynı gün Maden Fakültesinde de Dev-Genç'liler devrimcilere saldırdılar ve kitlenin nefretini topladılar. Cumartesi günü yapılan İTÜ-DER toplantısında Dev-Genç'liler bu zorba siyasetlerini savundular ve devam edeceklerini söylediler. H. Kurtuluşu adına konuşan biri ise "yeteri kadar aktif saldıramadık" diyerek özeleştiri yaptı. Biz bu toplantıda Üçlü Blok'un ve maceracıların gençliği bölen, faşizme ve revizyonizme hizmet eden bu zorbalıklarını teşhir ettik. Bu saldırılar Halkın Sesi'nin doğru siyasetlerine yönelmiştir. Onlar bu fikirlerin gençlik içinde kök salmasından büyük korkuya kapılmışlardır.

MC okul disiplin yönetmeliklerine faşist hükümler getiriyor

MC iktidarı orta dereceli okullarla, yüksek okulların disiplin yönetmeliklerine yeni faşist hükümler eklemeye hazırlanıyor. Bu okullardaki disiplin kurulları tamamen MC iktidarına bağlı hale getirilmeye çalışılıyor. MC'nin planına göre artık öğretmenler disiplin kurullarına temsilci seçemiyecekler. Buralarda çalışacak öğretmenleri de okul müdürleri tayin edecek. Gazetelerin yazdığına göre Milli Eğitim Bakanlığındaki faşistler bunun sebebini şöyle açıklıyorlar: "Öğretmenlerin seçeceği üyeler bizim politikamızı benimsemiyebilir. Bu durumda disiplin kuralları işlemez." (Tercüman, 11 Ekim 1977)

Bu "disiplin"in okullardaki faşist terör olduğunu artık anlamayan kalmadı. Bu kafi gelmemiş olacak ki, disiplin yönetmeliklerindeki hükümler de ağırlaştırılmak isteniyor. Hazırlanan yeni yönetmelikte boykot, forum ve direnişler de yasaklanıyor ve bunlara katılan öğrencilerin okullar dan uzaklaştırılacağı açıklanıyor.

MC, öğrenim özgürlüğü ve can güvenliği mücadelesi veren gençliği sindirebilmek için öğretmen okullarını, eğitim enstitülerini ve birçok liseyi faşist komandolara işgal ettirdi, polisi buralara yığarak öğrencilerin okula girmesini engelledi, faşist işgale destek olan yöneticiler atadı. Bütün bu baskılarla gençliğin mücadelesini ezemeyen MC, şimdi de disiplin yönetmeliklerine koyacağı faşist hükümlerden medet umuyor. Ama bu yollarla da gençliğin mücadelesini bastıramayacaktır.

Gençliğin mücadelesi ve önündeki görevler: (3)

PASİFLEŞ GÜÇ

Geçen sayımızda Üçlü Blokun ve maceracı akımların, faşizmin gençliği bölme siyasetine nasıl alet olduklarını ve yanlış bir eylem çizgisi izleyerek okulların nasıl faşist işgal altına girmesine yol açtıklarını anlatmıştık. Bu sayımızda Üçlü Blokun ve maceracıların gençliğin mücadelesini baltalayan, revizyonizmle elele yürüyen oportünist siyasetlerini açıklamaya devam edeceğiz.

3. Üçlü Blokun ve maceracı akımların faşizme karşı mücadelede izledikleri yanlış siyasetler, gençlik kitlelerinin pasifleşmesine, faşistlerin güç toplamasına hizmet etti.

Gençliğin mücadelesinin yükselmeye başlamasıyla birlikte faşistlerin gençliği bölmek, birbirine kırdırmak, yıldırmak ve etkili bir güç olmaktan çıkarmak amacıyla sürdürdüğü saldırılar da yoğunlaşmaya başlamıştı. Faşistler okullara saldırıyor, sokak ortalarında gencecik insanları katlediyorlardı. Faşistlerin gençliği yıldırmak ve dağıtmak amacıyla kullandıkları iki yol şuydu: Zorbalık ve cinayet. Ancak bu canice eylemler gençlik kitlelerinin öfkesinin daha da kabarmasından, "can güvenliği ve öğrenim özgürlüğü" mücadelesinin daha da geniş kesimler tarafından desteklenmesinden başka bir sonuç vermiyordu. Bozkurtun dişinin sökülmesi acil bir ihtiyaç haline gelmişti. Gençlik kitleleri mücadeleye istek gösteriyorlar, yer yer kendiliklerinden mücadeleye atılarak bir avuç faşist saldırganı altediyorlardı. Ancak, ne yazık ki, gençlik kitlesi sağlam siyasetleri olan bir önderliğe sahip değildi. Üçlü Blok ve maceracı akımların uyguladıkları siyasetler ise bütün yaldızına, bütün kes kin görünümüne rağmen aslında gençlik kitleleri nin mücadelesini yenilgiye götürmekten başka hiçbir işe yaramıyordu. Onların tekkelerini ayakta tutmak amacıyla alelacele ortaya attıkları bütün siyasetler eninde sonunda faşistlerin amacına hizmet ediyor, onların güç toplamasını sağlıyordu. Neydi bu görünüşte keskin ama özünde teslimiyetçi siyasetler?

Faşistler, geniş gençlik kitlelerinin emperyalizme ve faşizme karşı mücadelede tarafsızlaşması için ellerinden geleni yapıyorlardı. Onların iddiasına göre ortalığı karıştıran "bir avuç komünist ve anarşistti". Geniş kitlenin bu mücadelede bir rolü yoktu. Bu durumda devrimcilerin yapması gereken, faşistlerin, gençliği tarafsızlaştırma çabalarına karşı çıkmak, faşist saldırılara karşı en geniş gençlik kitlelerinin aktif mücadelesini örgütlemek ve bütün gençliği saldırgan bozkurtun karşısına çelikten bir kale gibi çıkartmak olmalıydı. Devrimciler, kitleyi okul okul, sınıf sınıf örgütleyerek gençliğin öfkesini aktif bir mücadele haline getirmeli, bir avuç saldırganı tecrit etmeliydiler. Oysa Üçlü Blok ve maceracı akımlar bunun tam tersini yaptılar. Onlar, tam da faşistlerin istediği şekilde gençliği pasif bir sürü olarak gördüler. Onlara göre gençlik mücadele edemezdi Gençliğin "korunmaya" ihtiyacı vardı. Bunu ise ancak onun adına mücadele eden bir kısım "kahramanlar" yapabilirdi. Onlara göre, bu "kahramanlar" gençlik adına dövüşür ve buna hayran kalan gençlik kitleleri de onların peşinden sürüklenirlerdi. İşte bu mantıkla hareket eden Üçlü Blok ve maceracılar, faşizme silleyi indirip onu yere çalacak biricik gücü bir kenara itmekten, dağıtmaktan başka bir şey yapmamış oldular.

Faşistler, geniş gençlik kitlelerine saldırarak, cinayetler işleyerek ortaya korku salmaya, böylece gençliği yıldırmaya çalışıyorlardı. Bu durumda devrimcilerin yapması gereken, saldırganların bir avuç olduklarını, gençlik kitlesi örgütlenir, seferber olur ve mücadele ederse bu bir avuç saldırganın etkisiz hale getirilebileceğini açıklamak ve gençliğin cesaretini teşvik etmek olmalıydı. Üçlü Blok ve maceracı akımlar bu noktada da tam ters bir yol izlediler. Onlar, faşistlerin istediği biçimde, faşizm korkusunu gençlik kitlesi içinde yaydılar. Gençlik kitlelerine faşist saldırıları göğüsleme yolunu değil, "tek çare olarak faşistlerle bir arada bulunmama" yolunu gösterdiler.

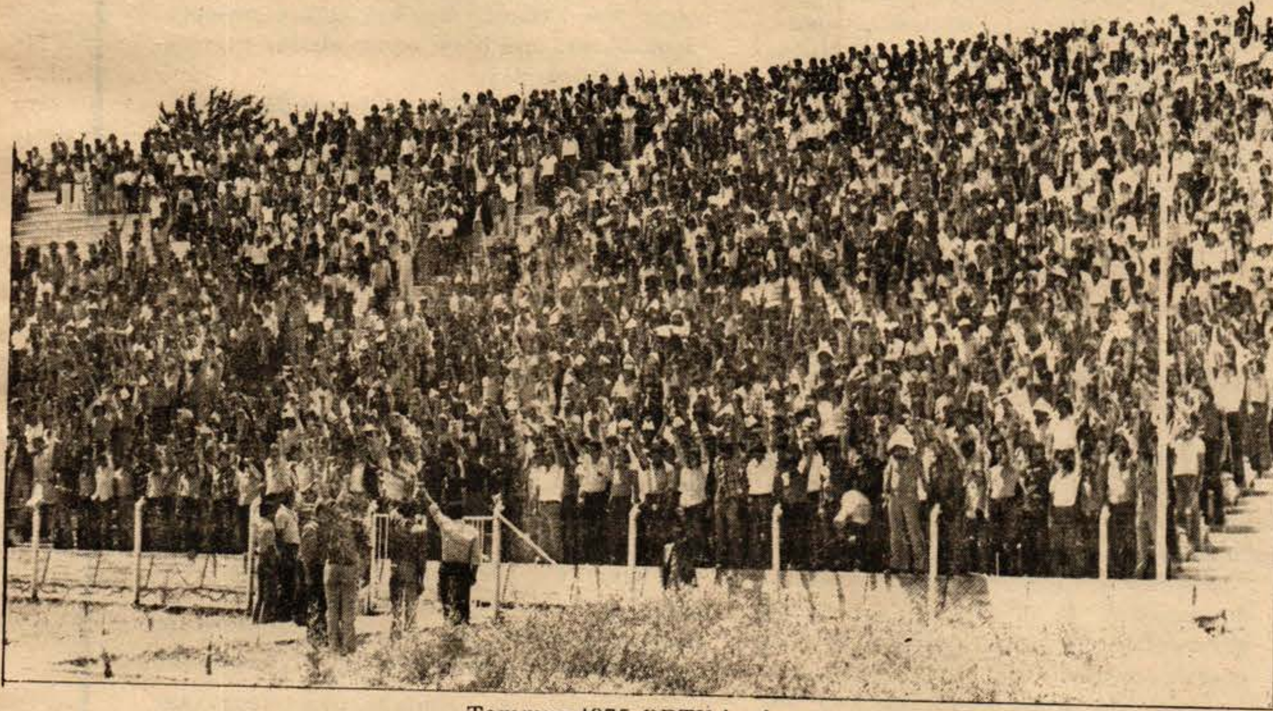
Çok aktif görünmesine rağmen, aslında faşistlerin okullara alınmaması siyaseti, faşizm korkusundan ileri gelen mücadele kaçağı bir siyasetti. Faşist saldırılardan korunmak için faşistleri okula almamak! Bu, caniden korunmak için evden çıkmamak gibi saçma bir şeydir. Bu, mücadeleyi tam da faşistlerin istediği alana taşırmaktır. Bu, mücadeleyi bozkurtun dişini sökecek genç lik kitlelerinin bulunduğu alanın dışına çıkarmak ve saldırgana manevra alanı açmaktan başka bir sonuç vermez. Bu, faşizme karşı seferber olmuş bir gençlik kitlesi içinde kaldığı zaman kıpırdayamayacak ve kıpırdadığı zaman da gençlik kitlelerinin gücüyle boğulacak olan faşistlere dışardan polis desteğinde saldırma fırsatı vermek değil midir? Bu, saldırganı yığın eylemiyle ezme gücüne sahip olan gençliğe güvenmeyen ve or talıkta boş bir faşizm korkusu yayarak teslimiyetçiliği körükleyen Üçlü Blokun ve maceracıların mücadeleyi ne kadar yanlış noktalara sürüklediklerini ortaya koymuyor mu?

Üçlü Blok ve maceracı akımlar, "faşistler okula giremez" diyerek faşizmi bir avuç Ülkü Ocaklıdan ibaret olarak gördüklerini ve devletin tarafsızlığına inandıklarını ortaya koyuyorlardı. Onlar, burjuva devlet teorilerinin peşinden gidiyorlardı. Oysa, faşizme karşı mücadele aynı zamanda hakim sınıfların devletinin baskılarına karşı demokratik bir mücadele vermekle mümkün olabilirdi. Bu yapılmadığı zaman faşizm gençlik üzerindeki baskısını devletin gücüne dayanarak sürdürebilirdi. Nitekim son iki yıl içinde birçok okulda meydana gelen olaylar bu gerçeği doğrulamaktadır. Ülkü Ocaklılar okullara alınmamış, fakat hakim sınıfların devleti, bu okullara tepeden el koymuş ve bacadan kovulan faşistleri kapıdan içeri sokarak okulların faşist karargahları haline gelmesini sağlamıştır. Bu durumda, öğrenim kurumlarında demokrasiyi korumanın yolu nedir? Bu, herşeyden önce maceracı çizgiyi izlememekle mümkündür. Bu, ancak kitleleri faşist saldırgana ve hakim sınıf devletine karşı seferber eden, ihtiyatlı bir eylem çizgisini izlemekle mümkün olabilir.

Faşistlerin bir amacı da polisin gittikçe daha fazla okullara müdahale etmesi ve öğrenci kitlesini baskı altında tutmasıydı. Bu amaçla onlar, polisin okulları basması için çeşitli provakasyon

YANLIŞ SİYASETLER GENÇLİK KİTLELERİNİN MESİNE VE FAŞİSTLERİN TOPLAMASINA YOL AÇTI

lar düzenliyorlardı. Bunun sonucunda okulu basan polis, öğrenci kitlesine saldırıyor ve bir çok devrimciyi tutukluyor, böylece gençliğin güçleri yıpranıyordu. Bu durumda devrimcilerin yapması gereken, faşist provakasyonlara karşı uyanık olmak, ihtiyatlı bir mücadele çizgisi izleyerek güçlerin yıpranmasına yol açmamak, polisin saldırısına bahane olacak hareketlerden kaçınmak ve her şeye rağmen bir polis saldırısı olduğu zaman ise gençlik kitlesinin kendisini aktif bir şekilde savunması için hazırlıklı olmaktı. Ama Üçlü Blok ve maceracılar bu noktada da faşistlerin ekmeğine yağ süren bir politika izlediler. "Faşistleri okula almama" veya yakalanan faşistlerin tek tek dövülmesi gibi öğrenci kitlesinden kopuk eylemler, faşistlere tam da aradıkları fırsatı verdi. Polis bu durumdan yararlanarak okullara saldırılar düzenledi. Üçlü Blok ve maceracılar ise bu polis saldırılarına karşı geniş gençlik kitlelerinin aktif mücadelesini örgütleyecekleri yerde polis karşısında tamamen teslimiyetçi bir yol tuttular.

Temmuz 1975 ODTÜ boykotu

Faşistlerin, gençlik içindeki çatışmalardan bekledikleri, kitleyi sindirmek ve militan kadrolar yaratmaktı. Onlar, bir çok bilinçsiz genci "komünistlerin ve anarşistlerin kötülüklerine" inandırarak kendi militanları haline getirmeye çalışıyorlar, anadolunun dört bir yanından gelmiş gençleri kendi cinayet şebekelerine kaydetmek için çok çeşitli yöntemler kullanıyorlardı. Bu durumda devrimcilerin yapması gereken, faşistlerin etki altına almaya çalıştıkları gençleri, onların elinden kurtarmak için propagandayı yoğunlaştırmak, bu gençlerin kafasına yerleştirilmiş bulunan "devrimci hayaletini" silmek üzere bunlara dostça yaklaşmak, faşizme karşı ideolojik mücadeleyi yoğunlaştırarak faşist demagojinin etkisi altındaki gençleri halkın safına çağırmak, böylece faşistlerin safına daha da fazla itilmelerinin önüne geçmek olmalıydı. Oysa Üçlü Blok ve maceracı akımlar bu noktada da tamamen yanlış bir yol izlediler. Faşistlerin etkilediği veya pençesine geçirdiği her genci faşizmin paralı askeri gibi gördüler. Bu gençleri faşistlerin pençesinden kurtaracaklarına bunlara karşı düşmanca bir politika izleyerek faşistlerin saflarına itiler ve birer faşist militan haline gelmeleri için ne lazımsa yaptılar. "Faşistleri okula almama" ve "faşist dövme" gibi eylemler, aslında bir süreç içinde pekala devrimci saflara gelebilecek bir çok yoksul halk çocuğunu halk düşmanlarının safına itti. Maceracıların uyguladığı ve haklı bir zemine dayanmayan mücadele yöntemleri, bir çok gencin kafasında faşistlerin demagojilerine haklılık kazandırdı. Hatta bu faşist dövme politikası o kadar aşırı noktalara vardı ki, hiçbir şeyle alakası olmayan veya herhangi bir "faşistle" yolda beraber yürüyen insanlar "faşist" olduk ları gerekçesiyle saldırıya uğramaya başladılar. Bu maceracı çizgi, faşizmin arayıp da bulamadığı fırsatı yarattı. Faşistler, son iki senede en büyük gücü bu yanlış çizginin sayesinde topladılar.

Faşistler, bu mücadelede yalnız gençlik kitlelerini değil, halk kitlelerini de kandırmaya ve tarafsızlaştırmaya çalışıyorlardı. Bu yüzden faşistlere karşı çok dikkatli bir mücadele izlemek ve onların halk kitlelerini tarafsızlaştırma çabalarını boşa çıkarmak gerekiyordu. Bunun için de herşeyden önce mücadelenin geniş kitlelerin destekleyeceği haklı bir zeminde yürütülmesi zorunluydu. Üçlü Blok ve maceracılar haklı bir zeminde mücadele etme noktasını tamamen gözden kaçırdılar. "Devrimciler her zaman haklıdır" dediler. Devrimcilerin kendi haklılıklarına inanmalarının yetmeyeceğini, geniş kitlelerin bu haklılığı anlamasının zorunlu olduğunu kavrayamadılar. Geniş kitleleri hiçe saydılar. "Faşistleri okula almama" siyaseti haklı zeminin büsbütün yok olmasına yol açtı. Bu siyaset, sıradan vatandaşın kafasında "ikisi de birbirini okula almıyor, ikisi de birbirine saldırıyor, ikisi de haksızlık yapıyor" izlenimini yarattı. Oysa gerçek böyle değildi. İzlenen yanlış siyasetler gerçeğin gizlenmesine, aslında haklı olan devrimci gençliğin bu haklılığını halka anlatamamasına yol açmıştı.

Faşistler, ideolojilerini yaymak için en ufak bir fırsatı kaçırmıyorlar ve bu yolla bir çok genci etkiliyebiliyorlardı. Bu durumda devrimcilerin yapması gereken, geniş bir kampanya yürüterek faşist ideolojiye karşı etkili bir ideolojik ve siyasi mücadele yürütmek, böylece gençlik kitlelerini daha da bilinçlendirip seviyelerini yükseltmek ve faşist ideolojinin tek bir kişiyi etkileyemeyeceği bir ortam yaratmak olmalıydı. Üçlü Blok ve maceracılar ise bunun tam tersini yaparak faşizme karşı ideolojik mücadeleyi reddettiler. "Faşizme karşı ideolojik mücadele olmaz, aktif mücadele olur" gibi saçma bir slogan ortaya atarak gençlik içinde faşist ideolojinin yayılması için uygun bir zemin yarattılar. Bu slogan ise aslında mücadele kaçaklığının ve pasifistliğin kılıfıydı. Çünkü faşizme karşı ideolojik mücadele kolay iş değildi. Bu, gençlik kitlelerine güvenmeyi ve onları seferber etmeyi gerektiriyordu. Bu, faşistlerin etkisi altındaki gençlerin yanına gitmeyi ve onlarla tartışabilmeyi gerektiriyordu. Bu, durup dinlenme bilmeyen bir aydınlatma çalışmasını, bir propaganda çalışmasını, bir seferberliği gerektiriyordu. Üçlü Blok ve maceracılar ise bu tür "pasifist" mücadele yöntemlerini reddedip kantinlerde oturan ve boşa zaman geçiren "aktif" bir çizginin savunucularıydılar.

Üçlü Blok'un ve maceracı akımların izlediği çizgi aslında uzlaşma çizgisiydi. Onlar, faşistlere karşı mücadele ederken, faşistlerin en büyük desteği olan polisle uzlaşıyorlardı. Onlar, hakim sınıfların "tarafsız devlet" "tarafsız polis" yalanlarını doğrulayacak bir biçimde polisle pazarlığa oturuyorlar, hatta polisten kendilerini korumasını istiyorlardı. Elbette kitleleri seferber etmeyen bir eylem çizgisinin sonu düşmanla ilkesiz uzlaşmalara girmekten başka bir şey olamaz. Üçlü Blok ve maceracı akımlar polisin "tarafsızlığına" sığınmakla da kalmıyorlardı. Onlar, zaman zaman faşistlerin "uslu duracaklarına"da inanıyorlar ve ilkesiz uzlaşmalara girişiyorlardı. Bu uzlaşmalar, gençlik kitlesini daha da pasifleştirmekten ve ideolojik mücadelenin yasaklanmasından başka bir şeye hizmet etmiyordu. Mesela DTCF fakültesinde geçen yıl yapılan bu tür bir uzlaşma bunun en tipik örneğidir. Buna göre, okulun içinde hiç bir siyasi çalışma yapılmayacak, gençler hiçbir şekilde bir araya gelmeyecekler, okul idaresinin isteklerine aykırı hiçbir şey yapılmayacaktı... İşte maceracılığın vardığı sonuç buydu. Ama ister keskin pozlara bürünsün, ister uzlaşsın bu politikanın vardığı sonuç hep aynıydı: Gençliğin mücadele yolunu tıkamak ve gençlik kitlelerini pasifleştirmek!

İşte sonuçlar ortada. Üçlü Blok'un ve maceracılığın yanlış eylem çizgisi iflas etmiştir. Bu çizgi, gençliğin mücadelesini geriletmiştir. Bu çizginin sonucunda, gençlik kitleleri pasifleştirilmiş ve mücadelenin dışına itilmiş, faşistler güç toplamış, devrimciler gençlik kitlesinden kopmuş ve gençliğin "öğrenim özgürlüğü, can güvenliği" mücadelesi halk kitlelerinin aktif desteğinden yoksun bırakılmıştır. Bütün bunların sorumluları kimdir? Bunun sorumluları gençliğin menfaatlerini değil, kendi tekke menfaatlerini düşünen Üçlü Blok ve maceracı akımlardır. Onların, teslimiyetçi ve oportünist yüzü gençlik kitlesinin önünde her geçen gün daha fazla açığa çıkmaktadır.

ÜÇ DÜNYA TEORİSİNİ ANCAK PROLETER DEVRİMCİLERDEN GİZLENEREK REDDEDEBİLİYORLAR

"...'3 Dünya' adı altında bir revizyonist genel çizgi ilan eden, '3 dünya' tahlilini komünist hareketin genel çizgisinin yerine ikame eden akımlarla kararlılıkla savaşılması ve 'dünya devriminin stratejik bakış açısı' meselesinin açıklığa kavuşturulması, böylece '3 dünya' tartışmasında '3 dünya' isimlendirmesini devam etmenin yani oportünizmin karşı devrimci çizgisini devam ettirmek anlamına geldiğinin kesin olarak çıkması zorunlu - dur."

İşte, Brejnev'in kara bayrağına sarıldığını itiraf edenlerden biri daha! "Üç Dünya Teorisini araştırıyoruz", "Henüz merkezi kararımız yok, birşey söyleyemeyiz" diyenlerin foyası da çabuk açığa çıktı. Sonunda Üç Dünya Teorisini reddettiklerini ve bunu savunanlara karşı Brejnev'in yanında savaşacaklarını bir broşürle ilan ettiler. Ama nasıl bir broşürle? Sadece Üç Dünya Teorisini reddedenlere verilen, isimsiz, imzasız bir broşürle.

Aslında bunlar "Üç Dünya Teorisini kabul ediyoruz" dedikleri zaman bile savundukları siyasetle bunu reddediyorlardı. Proleter devrimci akımın etkisiyle Üç Dünya Teorisini savunmak zorunda kalmışlar ve tahlillerinin üzerine bir süs olarak yerleştirmişlerdi. Sonra Üç Dünya Teorisinin adını vermeden reddetmeye giriştiler. Bir süredir de bunu ilan etmenin usturuplu yolunu araştırıyorlardı. Düşündüler, taşındılar, tabanlarına "araştırıyoruz" diyerek zaman kazanmaya çalıştılar ve sonunda bu yolu bulduklarını sandılar. Devrimin birçok meselesinin yayın organlarında açıkça tartışıldığı bir zamanda, halktan gizlenen bir broşürle Üç Dünya Teorisine saldırmalarının başka ne anlamı olabilir?

Onlar Mao Zedung Düşüncesinin gücü karşısında tir tir titriyorlar. Proleter devrimci hareket oportünist görüşleri öylesine yerle bir etti ki, artık oportünist şefler için görüşlerini açıkça savunmak bir cesaret işi haline geldi. Brejnev'den öğrendiklerini ancak böyle karanlık bildirilerle el altından yayma cesaretini gösterebiliyorlar. Akılları sıra proleter devrimci hareketin eleştirilerinden kurtulup, tabandaki devrimcileri bir süre daha oyalayabileceklerdir.

Oportünist şefler, Üç Dünya tahlilini reddederken "Bu tahlilin Mao Zedung'un tahlili olması birşeyi değiştirmez" (s. 21) diyerek aslında Mao Zedung Düşüncesine düşman olduklarını açıkca ortaya koyuyorlar. Ama çok ileri gittiklerini farketmiş olacaklar ki, bu cümlenin hemen arkasından şunları söylüyorlar:

"Bu tahlil Mao Zedung'un da olsa bu tahlilin oportünizmin elinde nasıl revizyonist ve karşı devrimci bir silah haline geldiğini gördükten sonra, bu duruma en başta Mao Zedung karşı çıkardı." (s. 21)

Bu ne kendini bilmezlik! Siz Mao Zedung'u ağzından çıkanı kulağı duymayan, bir gün söylediği ertesi gün Brejnev'in elinde silah olan kendi "teorisyen"lerinizden mi sandınız? Mao Zedung, Üç Dünya Teorisini 1973' te formüle etti ve bu teori ÇKP 10. Milli Kongresi tarafından kabul edildi. O tarihten beri Brejnev revizyonistleri Üç Dünya Teorisine saldırarak, dünya halklarının elindeki bu güçlü silahı karalamaya çalıştılar.

Brejnev revizyonistlerinin Mao Zedung' tan aldığı bir tek kelime gösterebilir misiniz? Brejnev revizyonistlerinin Üç Dünya Teorisine küfreden sayfalar dolusu kitapla - rını nasıl ortadan kaldıracaksınız? Mao Zedung'un Üç Dünya Teorisi Yeni Çarlar'ı can evinden vuruyor. İşte bunun için, Brejnev revizyonistleri uluslararası komünist harekete saldırırken Üç Dünya Teorisi'ni reddederek uluslararası komünist hareket içinde çatlaklar yaratmaya çalışanlardan alıntılar yapıyorlar.

Broşür oportünist şeflerin Yeni Çarlarla nasıl kader birliği ettiklerini göstermesi bakımından ibret vericidir.

Mao Zedung'un ölümünden sonra Brejnev revizyonistleri sevinçle ellerini oğuşturuyorlardı. Onlar, Çin Komünist Partisi'nin oportünist bir parti haline geleceğini ve Çin'in kızıl renginin değişeceğini hayal ediyorlardı. Onlar, emperyalist emellerini gerçekleştirebilmek için uluslararası komünist hareket içinde çıkabilecek bir çatlağın pususuna yatmışlardı. Ama bütün bu hayalleri kısa sürede tuzla buz oldu, sevinçleri büyük bir hüsrana dönüştü. Çünkü Çin Komünist Partisi Dörtlü Çete'yi ezerek Mao Zedung Düşüncesi yolundan ilerlemeye devam etti. Dünya halklarının yüreğini sevinçle dolduran bütün bu gelişmeler Brejnev revizyonistlerini mateme boğdu.

Şimdi oportünist şefler de Brejnev'in matemini tutuyorlar. Broşürde, Üç Dünya Teorisi'ni savunan partileri "oportünist" diye karaladıktan sonra şunları yazıyorlar:

"Bu tehlikeyi baştan beri doğru tespit edip savaştık. Bu savaşımızda en büyük güvencemiz, '3 dünya' tahlilini savunan gerçek marksist-leninist partilerin uluslararası alanda beliren oportünizme karşı savaş açacakları umudu oldu... Ama gelişmeler bizim özlemlerimizi doğrulamadı. Sübjektif niyetlerimiz bir ölçüde gözümüzü karartmıştı. [Evet, gözünüz kararmıştı. H. S.] Bu tartışma başlayalı bir yıla yakın bir zaman geçtiği halde, '3 dünya' tahlilini savunan marksist - leninist partiler, bu tahlil arkasına gizlenerek komünist hareketin genel çizgisini reddeden oportünist parti ve akımları eleştirmek yerine, onlara 'gerçek marksist-leninistler' diyerek paye verdiler. Bu oportünist akımlara karşı çıkan partilerle ilişkilerini soğuklaştırırken, bu oportünist partilerle ilişkilerini daha ileri adımlara vardırdılar. (s. 17) ... Ama öte yandan AEP'nin dünya komünist hareketinin genel çizgisinin reddine karşı açtığı mücadele bizim için uyarıcı oldu. Ve geç de olsa bu sorunu ele almaya ve geniş bir kampanya içinde tartışmaya karar verdik." (s. 18)

Oportünist şeflere göre Üç Dünya Teorisi'ni savunan bütün partiler oportünisttir. Bir de bu 'oportünist' partilere 'paye veren' ve Üç Dünya Teorisini savunan marksist-leninist partiler varmış! Nasıl oluyor da Üç Dünya Teorisini savunan bütün partiler oportünist olurken, bu partilerle ilişkilerini güçlendiren ve Üç Dünya Teorisini en başta savunan bir diğer parti hala marksist-leninist kalabiliyor? Bildirinin saydığı partiler dışında Üç Dünya Teorisi'ni savunan bir tek parti vardır: Çin Komünist Partisi. Onların yazdığı bütün bu maskaralıkların, dolambaçlı lafların amacı Çin Komünist Partisi'ne sinsice saldırabilmektir. Hem Üç Dünya Teorisine 'oportünist bir teori" diyeceksin, hem de bu teoriyi kararlılıkla savunan ÇKP'ye saldırmıyor gözükeceksin. Onlar, gönüllerinden geçeni, yani "Kahrolsun Çin Komünist Partisi" ve "Kahrolsun Mao Zedung" diye bağırmaya cesaret edemedikleri için böyle cambazlıklar yapmak zorunda kalıyorlar.

Ama yine de bütün umutlarını ÇKP'nin oportünist bir parti haline gelmesine bağladıklarını söylemekten de kendilerini alamıyor - lar. 1 yıldır süren tartışmalar sonunda hayal kırıklığına uğradıklarını söylerken bile bunu ortaya koyuyorlar. Evet, 1 yıl önce Mao Zedung aramızdan ayrılınca sadece bu oportünistler değil en başta Brejnev olmak üzere bütün revizyonistler boş hayallere kapılmışlardı.

Aslında oportünistlerin söylediği şudur: "hayallerimiz gerçek olmayınca Mao Zedung Düşüncesinin gücü karşısında sinmiştik. Onun için Üç Dünya Teorisi'ne karşı açık bir mücadele yürütemedik. Ama uluslararası komünist hareket içinde çatlaklar yaratmaya çalışanlar bize güç verdi". Ama onların bütün ümitleri suya düşmüş bulunuyor. Onlar bu durumun yarattığı karamsarlıkla şöyle diyorlar:

"Genel ve yaygın bir tehlike ile karşı karşıyayız... bu tehlike '3 dünya' tahlilini savunma perdesi arkasında gelişmiştir ve gelişmektedir. (s. 15) bu gibi akımlarla ve genel çizginin inkarı ile savaşmak yerine, bu akımlara 'gerçek marksist-leninistler' diye prim verilirse, komünist hareket büyük bir tehlike ile karşı karşıya demektir. Ve bugünkü durum budur." (s. 17)

Şimdi bu broşürü yazanlara söyleyecek bir tek sözümüz var: Eğer kendilerinde biraz yürek varsa çıksınlar bu yazdıklarını bütün halkın ve bütün proleter devrimcilerin önünde savunsunlar.

MAO ZEDUNG'UN YOLUNDAN YÜRÜYEN PROLETER DEVRİMCİLER VE BREJNEV'İN YOLUNDAN YÜRÜYEN OPORTÜNİSTLER

YENİ ÇARLARLA İŞBİRLİĞİ ANLAŞMASINA HAYIR

ANKARA

Aynur Özuğurlu, Selvi Avcı, Uğur Gültepe, Yusuf Ziya Özdemir, Yusuf Özçay, Uğur Gül, Selahattin Maden, Ali Maden, Enver Özdemir (50. Yıl Lisesi Öğrencileri):

"Biz Ankara 50. Yıl Lisesi öğrencileri olarak MC'nin Yeni Çarlarla imzalamayı düşündüğü "dostluk ve işbirliği" anlaşmasına HAYIR diyoruz. Hiç böyle büyük bir sömürücü devlet bizim dostumuz olabilir mi? Bizim dostumuz dünyayı sömürmek diye meselesi olmayan ülkelerdir. Bizim dostumuz bizim gibi geri kalmış ülkelerdir. Biz onlarla birleşerek zalim devletlere karşı hep birlikte mücadele etmeliyiz, onları yıkmalıyız."

SİVAS

Rusya'nın yurdumuza dikilen gözünü kör etmeye kararlıyız!

Biz Halkın Sesi'nin bağımsızlık ve demokrasi mücadelesini sevinçle karşılıyor ve buna yürekten katılıyoruz. Biz Amerika'nın yurdumuzdaki sömürüsüne karşı olduğumuz gibi, son yıllarda azgınlaşan ve birçok ülkede tahakküm peşinde koşan Rusya'nın da yurdumuza dikilen gözünü kör etmeye kararlıyız.

Geçenlerde köyümüzde yapılan bir düğün sırasında da bu mücadelemizi güçlendirmek için bir kampanya açtık. Bu sırada tartışmalar yaptık, türküler söyledik, halaylar çektik. Ayrıca dergimiz Halkın Sesi'ne 1515 lira bağış topladık.

Kangal Kazasının Kabakçevliği Köylüleri

İSTANBUL

Bahçelievler'den Necla Ümit (Öğretmen), Mustafa Ümit (Öğretmen), Emine Yakar (Ev kadını), Abdurrahman Yakar (şöför), Enver Elmas (İşçi), Metin Yüksel (İşçi), Çoşkun İnanol (Öğrenci):

"Yeni Çarlarla işbirliğine hayır kampanyasına katılıyoruz. Savaşın esas kaynağı Rusya ile değil, Yunanistan ve diğer Üçüncü Dünya ülkeleriyle dostluk ve işbirliği istiyoruz."

K.MARAŞ

Afşin den Mehmet Güneş, Alaaddin Gök, Mustafa Özer, Yaşar Yeşil(Ağcayaşarlı), Kazım Akkaya(Göncülü):

"Rusya dünyanın efendisi olmak istiyor. Bizim gibi geri kalmış ülkelere sinsice sosyalist maskesiyle girmeye çalışıyor. Enerjimizin Bulgaristan'a bağlanması Rusya'nın kurduğu fabrikalar, bunlar bizim bağımsızlığımızı zedeleyen meseleler. 'Dostluk' anlaşması denilen anlaşmaya hayır diyoruz."

MANİSA

Kula'nın Yağbastı köyünden çoğunluğu çiftçi 20 yurtsever:

"MC iktidarının Rusya'yla yapacağı 'işbirliği' anlaşmasına hayır diyoruz. Biz Yağbastı köylüleri olarak hiç bir emperyalist ülkenin tahakkümü altında yaşamak istemiyoruz. Kampanyanızı bütün gücümüzle destekliyoruz."

"Tayfun-77" Tatbikatında Rus Gözlemcilerinin Ne İşi Var?

Dışişleri Bakanlığı Enformasyon Genel Müdürlüğü gelecek ay yapılacak olan "Tayfun-77" tatbikatıyla ilgili bir açıklama yaptı Açıklamada tatbikata Sovyetler Birliği'nin askeri temsilcilerinin gözlemci olarak davet edildiği belirtiliyor Dışişleri Bakanlığı ayrıca bu çağrının Helsinki Anlaşması uyarınca yapıldığını bildiriyor ve şunu söylüyor: "Normal olarak 21 gün önce bildirilmesi gereken tatbikat tarihi Türkiye'nin 'yumuşama'ya verdiği önemi belirtmesi bakımından. çağrılı ülkelere 30 gün önce bildirilmiştir."

"Tayfun-77" tatbikatının Boğazların düşmana karşı savunulması amacıyla yapıldığı açıklanmaktadır. Güzel. Peki, Boğazlar üzerinde emeli olan bu düşman kimdir? Yunanistan'ın mı, Romanya'nın mı yoksa Fransa'nın mı Boğazlar üzerinde emelleri vardır? Boğazlardan savaş gemilerini, uçak gemilerini Akdeniz'e indiren bu ülkeler midir? Yoksa yeryüzünde olmayan meçhul bir düşmana karşı mı hazırlanılmaktadır?

Boğazlarda gözü olan ve gemilerini geçirmek için Türkiye üzerinde baskı uygulayan Yeni Çarlardan başkası değildir. Rusya değil savaş zamanında, bugün bile Türkiye'nin Boğazlar üzerindeki egemenliğinden rahatsızlık duymaktadır. Sosyal-emperyalistlerin Akdeniz ve Ortadoğu bölgesindeki donanmasını güçlendirmek ve bu bölgede askeri hakimiyetini geliştirmek için bugünden Boğazlardan geçmeye ihtiyacı vardır. Rusya Montrö Anlaşmasına aykırı olarak uçak gemilerini Boğazlarımızdan geçirmektedir. MC ise, kalkmış sosyal-emperyalistleri böyle bir tatbikata davet etmektedir.

MC'nin bu çağrıya gösterdiği gerekçeler de yaptığı işe uygun: "Helsinki Anlaşması uyarınca .. "Yumuşamaya verdiğimiz önem gereğince." Helsinki Anlaşmasındaki böyle hükümlerin kimin işine yaradığı bugüne kadar çok iyi görülmüştür. Bu hükümler sadece sosyal-emperyalistlerin "barış" gösterilerine hizmet etmektedir. Tabii bir de, Rusya'daki tatbikatlara çağırdıkları ülkelere, silahlarının gücünü göstererek gözdağı vermeye. Sosyal-emperyalistler bu anlaşmaya dayanarak, işi diğer ülkelerin yaptığı tatbikatlara burunlarını sokmaya kadar vardırmışlardır. MC, Rusya'ya davetiye göndererek aklısıra sosyal-emperyalistlerin "hışımından" korunmaya, onları ürkütmemeye çalışmaktadır. Yapılan tatbikatın Rusya'ya pek de zararı olmadığını ispat çabasındadır.

Bir nokta da şudur: MC Rusya'yı tatbikatlara davet etmekle, yurdumuzun en tehlikeli düşmanının gözlerden gizlenmesine hizmet etmektedir. Bu tutum sosyal-emperyalistlerin "barışçı" olduğu, "Türkiye için tehlike oluşturmadığı" izlenimini uyandırmaktan, halkın uyanıklığını azaltmaktan başka bir şeye yaramaz.

Saldırgan emperyaliste karşı gerçek bir yurt savunması yaratmanın ilk şartı tehlikenin kimden geldiğini halka göstermektir. Bağımsızlığın kazanılıp, korunması halkın seferber edilmesine dayanan bir yurt savunmasının gerçekleştirilmesiyle mümkün olacaktır. Türkiye sosyal-emperyalistlere boyun eğme tutumuna son vermeli, Balkan ülkeleriyle birlik olmalıdır. Boğazlarımız, sosyal-emperyalistleri ürkütmemeye çalışarak değil, kararlı mücadeleyle korunabilir.

RUSYA ARPAÇAY'DAN NE BEKLİYOR?

Gazeteler Arpaçay Barajının temel atma töreni için Kosigin'in Türkiye'ye geleceğini ve bu arada resmi görüşmeler yapılacağını yazıyorlar. Bu ziyaret sırasında siyasi bir belgenin imzalanma ihtimalinden de söz ediliyor.

Sosyal-emperyalistler siyasi, ekonomik ve askeri her yolla Türkiye üzerindeki denetimlerini arttırmaya çalışıyorlar. Arpaçay Barajının temel atma törenini de "dostluk ve işbirliği" anlaşmasını tekrar dayatabilecekleri bir fırsat olarak görüyorlar. Geçen sene bu amaçla Kosigin'i apar topar Türkiye'ye göndermek istemişler ama bunu başaramamışlardı. Yeni Çarlar bir süreden beri de Seydişehir Alüminyum Tesislerini kurmakla Türkiye'ye "ne büyük kazançlar" sağladıklarından bahsediyor ve bunun sonucu olarak bir "dostluk ve işbirliği" anlaşmasını imzalamak gerektiğini açıkça söylüyorlar. Böylece Arpaçay Barajının temeli atılırken hangi heveslerle Türkiye'ye geldiklerini de ortaya koyuyorlar. MC iktidarı Rusya'ya kapılarımızı açmaya devam ettikçe, Yeni Çarların iştahları daha da artıyor.

İMZA KAMPANYASINI BÜTÜN YURDA YAYALIM

Bu hafta kampanyamıza 1880 yurttaş katıldı. Elimize ulaşan bu imzaların illere göre dağılımı şöyle:

GAZİANTEP: Halk Tiyatrosu'nun oyunundan 1053, Oleyis Şube toplantısından 178, MUĞLA: Fethiye'den 142, DENİZLİ: Çivril'den 67, Yalınlı köyünden 38, içinden 7, DİYARBAKIR: içinden 70, BELÇİKA: Beringen ve çevresinden 53, İSTANBUL: Üsküdar Bağlarbaşından 43, Bahçelievler'den 7, TRABZON: içinden 30, Yomra Kıratlı köyünden 10, ZONGULDAK'DAN: 35, MANİSA: Gördes'ten 31, AFYON: Dinar'dan 28, BURDUR'DAN: 24, KAYSERİ'DEN: 23, SAMSUN'DAN: 23, İZMİR: Bademli köyünden 21, AYDIN: İncirliova'dan 11, ANKARA'DAN: 10, KIRKLARELİ'NDEN: 2, BOLU: Düzce'nin Yazlık köyünden 1, ESKİŞEHİR'DEN: 1

Böylece kampanyamıza katılan yurttaşların sayısı 84 361'e ulaşmış bulunuyor, Bu imzaların illere göre dağılımı şöyledir:

İSTANBUL	10 510	MUĞLA	1 894	ESKİŞEHİR	509	SAMSUN	252
ANKARA	9 595	KONYA	1 641	TOKAT	505	ÇORUM	249
K. MARAŞ	6 586	DENİZLİ	1 601	ISPARTA	459	ADIYAMAN	239
İZMİR	6 525	DİYARBAKIR	1 522	KAYSERİ	453	UŞAK	233
TUNCELİ	6 036	TRABZON	1 340	BURSA	449	MUŞ	225
GAZİANTEP	4 532	BOLU	1 237	AMASYA	424	GİRESUN	215
ADANA	4 521	ELAZIĞ	1 149	KOCAELİ	392	AFYON	212
SİVAS	2 885	BATI ALMANYA	1 120	ZONGULDAK	371	VAN	206
ERZİNCAN	2 771	İÇEL	1 091	BALIKESİR	346	ÇEŞİTLİ İLLER	3 220
MANİSA	2 618	AYDIN	676	FRANSA	343		
HATAY	2 263	ANTALYA	626	KARS	289		
MALATYA	1 948	ORDU	556	BURDUR	270	TOPLAM	84 361

Doğu Avrupa halkları sesini yükseltiyor:

"RUSYA DEFOL!"

"Polonya'da revizyonist Parti'nin Varşova'daki binası 'Kahrolsun Rusya' sloganlarıyla donatıldı..." "Doğu Berlin'de bini aşkın gösterici, Doğu Almanya'nın 28 inci kuruluş yıldönümü törenlerinde 'Ruslar defolun!' diye haykırdı..." "Çekoslovakya'da Yasa 77 Bildirisini imzalayanların sayısı her geçen gün artıyor..."

İşte son günlerde Doğu Avrupa ülkelerinden gelen haberlerden birkaçı bunlar. Bu haberler, Doğu Avrupa halklarının Rus sosyal-emperyalistlerinin boyunduruğuna ve revizyonist diktatörlüklere karşı mücadelelerinin daha da yoğunlaştığını ortaya koyuyor. Revizyonist diktatörlüklerin baskıları, Rus çizmesi altında ezilen, milli onurları ayaklar altına alınan halkları mücadeleden alıkoyamıyor. Tam tersine, mücadele daha geniş halk kitlelerine yayılıyor. Polonya'da, Çekoslovakya'da, Doğu Almanya'da, Macaristan'da halkların elinde yükselen mücadele bayraklarında şu sloganlar yazılı:

"Ruslar Defolun!", "Rus boyunduruğuna Son!" "Rus İşgal Ordusu Defol!", "Moskova'nın güdümündeki dış politikaya Son!", "Polis Baskısına, İşkenceye Son!", "Demokratik Hak ve Özgürlüklere Saygı!", "Zamlara Hayır!" "Daha İyi Hayat Şartları!".

Doğu Almanya

Alman Demokratik Cumhuriyeti'nin kuruluşu - nun 28 inci yıldönümünü kutlama törenleri sırasında, başkent Berlin'de bini aşkın Alman, "Rusya Defol" diye haykırdı. Halk, ayrıca faşist baskılara karşı çıktığı için yurttaşlıktan çıkartılan halk şarkıcısı Biermann lehinde gösteriler yaptı. Polis, törene katılmak üzere Aleksandr meydanında toplanan halka saldırdı, 700 kişiyi gözaltına aldı. Polisin halka saldırısında 3 kişinin öldüğü, 200 kişinin yaralandığı öne sürülüyor.

Öte yandan şarkıcı Biermann'ın sosyal-faşist düzeni eleştirdiği için bir süre önce yurttaşlıktan çıkartılması, büyük tepkilere yol açtı. Birçok Doğu Alman yazar ve sanatçısı bu olayı protesto etti. Bunun üzerine, polis bazı sanatçıları gözaltına aldı, çeşitli baskılar yaptı.

Polonya

Polonya'da da Rus boyunduruğuna ve revizyonist Gierek kliğine karşı örgütlü halk muhalefeti gittikçe yaygınlaşmaktadır.

Ekim ayının başlarında Revizyonist Partinin Varşova'daki Merkez binası, "Kahrolsun Rusya!"sloganlarıyla donatıldı.

Gene Varşova bölgesinde, maden işçileri yiyecek sıkıntısını ve kötü hayat şartlarını protesto etmek amacıyla birkaç saatlik bir greve gittiler.

Gierek, halkın tepkisi üzerine, geçen yıl zamları protesto ettikleri için tutuklanan işçileri ve işçilerle dayanışmaya geçen aydınları serbest bırakmak zorunda kalmıştır.

Mücadele içinde kurulan "İşçileri Savunma Komiteleri" hedeflerini daha da genişletmiş ve adlarını "Toplumsal Savunma Komiteleri" olarak değiştirmiştir. Öte yandan "İnsan ve Yurttaşlık Haklarını Savunma Hareketi" adlı bir başka örgüt de mücadeleye atılmıştır. "Polonya Bağımsızlık Hareketi" adlı bir başka örgütün de yeraltı çalışmalarına başladığı haber verilmektedir.

Öğrenci hareketi ise özellikle öğrenci önderlerinden ve İşçileri Savunma Komitesi üyesi Stanislas Pyjas'ın polis tarafından hunharca öldürülmesi üzerine hızla yayılmış ve gelişmiştir. Krakau, Danzig, Breslau'dan sonra, Varşova Üniversitesinde de "Öğrenci Dayanışma Komitesi" kurulmuştur.

Halk çeşitli şekillerde örgütlenirken, son aylarda üç yeraltı gazetesi de yayına başlamıştır. "İşçi" adlı gazete çıkış bildirisinde, Gierek kliğinin emrindeki resmi basının olayları çarpıttığını, bazılarını ise hiç yayınlamadığını belirtmekte ve amaçların dan birinin gerçekleri halka açıklamak olduğunu belirtmektedir. Gazete, işçi örgütlerinde özgür seçimler yapılması için mücadele edeceğini de açıklamaktadır. "İnsan Hakları Hareketi" "Görüş" adlı bir yayın organı yayınlamaya başlamıştır. Daha çok sanatçıların çıkardığı "Zapis"(Notlar)gazetesi ise Gierek faşistlerinin ve gizli polisin sanatçılara yönelttiği baskıları teşhir etmektedir. Öğrenciler de "Eşiğinde" adlı bir gazete çıkarmaktadırlar. Bütün bu yayınlar, basit bir şekilde yayınlanmakta ve elden ele dolaştırılarak çoğaltılmaktadır.

Çeşitli demokrat ve yurtsever örgütlerin yanısıra Marksist-Leninistler de mücadelelerini güçlendirmektedirler. Polonya işçi sınıfının gerçek devrimci partisi olan Polonya Komünist Partisi bütün halkı Rus sosyal-emperyalizminin boyunduruğunu kırmaya, revizyonist diktatörlüğü devirmeye, proletarya diktatörlüğünü yeniden kurmaya çağırmaktadırlar.

Doğu Avrupa'daki bütün halk muhalefetinin okları, Moskova'daki Yeni Çarlara çevrilmiştir. Doğu Avrupa halkları, Brejnevlerden nefret etmektedir. Doğu Avrupa halkları Rus boyunduruğunu eninde sonunda mutlaka kıracaktır. İşçi sınıfının ve halkların demirden yumruğu karşısında Yeni Çarların toplarının, tanklarının, yüzbinlerce işgal askerinin beş para etmediğini bütün dünya görecektir.

İki süper devletin Ortadoğu'daki son oyunları

ABD ve Sovyet Dışişleri Bakanları Ekim ayının başında "Ortadoğu Cenevre Konferansı Ortak Başkanları" imzalı bir açıklama yaparak, "Cenevre Barış Konferansının" derhal toplanmasını istediler. İki süper devlet, "ortak bildiri"de kendilerini "garantör devletler" olarak göstermektedirler. Yani bir yandan ABD emperyalistleri, öte yandan da Rus sosyal-emperyalistleri Ortadoğu'da saptanacak sınırların korunmasında fiilen "görev almak" hakkını elde etmeye, bölgenin ve Arap ülkelerinin içişlerine kolayca müdahale hakkını ele geçirmeye çalışmaktadırlar.

İki süper devletin, Cenevre Konferansını hangi temelde toplamak istedikleri ise zaten bilinmektedir. Carter'in ve Brejnev'in Ortadoğu için öngördükleri sözde barış planları a) Arap ülkelerinin İsrail'i meşru bir devlet olarak tanımalarını, b) Filistin halkının işgal altındaki topraklarını kurtarma mücadelesini bastırmayı öngörmektedir.

"Ortak Bildiri"nin Yeni Çarlar açısından anlamı şudur; Bilindiği gibi sosyal-emperyalistler yıllardan beri Arap ülkelerinin içişlerine burunlarını sokmanın yollarını aradılar. Onlar ötedenberi Arap ülkeleri arasındaki anlaşmazlıklardan yararlanmaya, bu ülkeleri bölmeye, ve böylece Ortadoğu'da yuvalanmaya çalıştılar. Fakat yüzlerine taktıkları "dost" maskesi çabuk düştü, bölgede bir türlü tutunamadılar. Mısır ve Sudan'dan esaslı silleler yediler, Suriye' de umduklarını bulamadılar. Irak'ta ayaklarının altındaki zemin kaymaktadır. Suudi Arabistan, Kuveyt gibi ülkelerin eskiden beri sosyal-emperyalistlere karşı tavrı bilinmektedir. Bu durum karşısında Yeni Çarlar son çare olarak "Filistin halkının dostu" maskesine sarılmışlardı. Ne var ki, Brejnev, yüzüne peşpeşe kapanan Ortadoğu'nun kapılarını açabilmek için, Filistin halkının ulusal haklarını bir kez daha pazarlık masasına sürmekten geri durmamıştır.

İki süper devlet "Ortak Bildiri"de Filistin halkının tek meşru temsilcisi Filistin Kurtuluş Örgütü'nün adını ağızlarına bile almamaktadırlar. Sadece "Filistin'lilerin "yasal haklarından" sözedilmektedir. Oysa bilindiği gibi 1975 de Rabat'ta toplanan Arap Zirve Konferansı, Filistin Kurtuluş Örgütünün Filistin halkının tek meşru temsilcisi olduğunu oybirliği ile karara bağlamıştı. O günden beri de ABD ve İsrail dışında bütün dünya ülkeleri, FKÖ'yü tanımıştı. Yeni Çarlar da kendilerine FKÖ'nün "sadık dostu"su veriyorlardı. Mısır Dışişleri Bakanı İsmail Fehmi, bu önemli noktaya dikkat çekmiştir. Fehmi, şimdiye kadar FKÖ'nün Konferansa katılmasında ısrar eder görünen Yeni Çarların, şimdi FKÖ yerine İsrail işgali altındaki Şeria ırmağının Batı Yakasındaki Filistin'lilerden kurulacak bir heyetin konferansa katılması noktasında ABD ile anlaştığını ifade etmiştir.

Yani Sovyetler Birliği "kapısından" kovulduğu bölgeye şimdi "bacasından" girmeye çalışmaktadır.

ABD emperyalistlerine gelince,bunların da başlıca hedefi İsrail siyonizmini meşrulaştırmak, başta Filistin halkı olmak üzere Arap halklarının devrimci mücadelesini boğmak ve bölgedeki nüfuzunu korumaktır.

ABD emperyalistleri son "Ortak Bildiri"de ilk defa olarak Filistin halkının "yasal haklarından" söz ettiler. ABD'yi, İsrail siyonistlerine rağmen böyle bir tavrı almaya zorlayan etken, hiç kuşkusuz, Filistin ve Arap halklarının kararlı mücadeleleridir. ABD, yeni bir Ortadoğu savaşında Arap ülkelerinin bir kez daha petrol silahına başvuracaklarından endişe etmektedir. Öte yandan ABD patlak verecek yeni bir Ortadoğu savaşında, sosyal-emperyalistlerin bölgeye askeri müdahalede bulunacağından ve petrol alanlarını işgal etmeye kalkışacağından da çekinmektedir. Bu nedenlerle ABD, İsrail'i Araplara tavizler vermeye zorlayarak, sosyal-emperyalistlere karşı Ortadoğu'daki avantajlı durumunu korumaya çalışmaktadır.

İki süper devletin denetiminde bir "Cenevre Konferansı" sökmeyecektir. Hele Filistin Kurtuluş Örgütünün dışında tutulduğu bir Ortadoğu Barış Konferansı hiç sökmeyecektir. Başta Filistin halkı olmak üzere Arap halkları ve ülkeleri, iki süper devletin ve İsrail siyonistlerinin bütün oyunlarını boşa çıkaracak ve Ortadoğu'nun kaderini kendi ellerine alacaklardır.

ÜÇÜNCÜ DÜNYA'DAN KISA HABERLER

Birleşmiş Milletler Genel Kurulu'nun 32'nci dönem çalışmalarına katılan ülkelerden birçoğunun temsilcisi, iki süper devlet ABD ve Sovyetler Birliği'nin dünya hegemonyası için giriştikleri rekabeti mahkum etmiştir.

- YUGOSLAVYA Dışişleri Bakanı, "Yugoslavya' nın herhangi bir devin gelişmekte olan ülkelerin içişlerine burnunu sokmasına kesinlikle karşı çıktığını" söylemiştir.
- MEKSİKA Dışişleri Bakanı yaptığı konuşmada,"süper devletlerin askeri harcamalarının eşi görülmemiş bir düzeye ulaştığını" belirtmiştir.
- MALEZYA Başbakanı, "süper devletler arasındaki sürtüşme, küçük ülkelere sadece ve sadece yıkıntı ve felaket getirebilir" demiştir.

Hint Okyanusunda kıyısı bulunan birçok ülkenin temsilcileri ile başka ülkelerin temsilcileri, Hint Okyanusunda kıyasıya bir rekabete girişen süper devletleri sert bir dille kınamışlardır.

- KENYA Dışişleri Bakanı süper devletlerin Hint Okyanusunda, deniz güçlerini durmadan artırarak, bu bölgede büyük bir askeri üstünlük kurmaya çalıştıklarını, bunun Hint Okyanusunda kıyısı bulunan ülkelerin bağımsızlığını hiçe sayan bir faaliyet olduğunu söylemiştir.
- HAİTİ Cumhuriyeti Dışişleri Bakanı ise şunları söylemiştir: "Hint Okyanusunun barış bölgesi olması demek, süper devletlerin askeri üslerini ve tesislerini burada bulundurmamaları demektir."
- DEMOKRATİK YEMEN Cumhurbaşkanı ise yaptığı konuşmada, devlerin yayılmacılık ve askeri maksatlarla diğer ülkelerin içişlerine karışma faaliyetlerinin, Kızıl Deniz bölgesinde barış için ciddi bir tehlike teşkil ettiğini söylemiştir.